

Barnsexturismen i Thailand – en svensk angelägenhet?

Svenska aktörers agerande ur ett globalt rättviseperspektiv.

Socionomprogrammet

SOPA63 VT10

C-uppsats

Författare: Jennifer Qvick

Handledare: Anders Östnäs

”Det borde vara enkelt.

Du vet, det där med att vi lånar jorden av våra barn.

Som man sår får man skörda.

Att vi alla gemensamt äger de problem vi har skapat.

Eller hur?”

Det är dags för hållbar turism (2009)

En skrift från nätverket Schyst resande

Abstract

Author: Jennifer Qvick

Title: **The Child Sex Tourism in Thailand
– a Swedis Concern?**
The Acts of Swedish Actors from a Global Justice Perspective

Supervisor: Anders Östnäs

Keywords: *Child sex tourism, Thailand, social problems, actors, global*

The aim of this essay was to analyze how the child sex tourism is looked upon and how Swedish actors on the global arena act against the child sex tourism in Thailand. The United Nations define child sex tourism as "trips organized from within the tourism sector, or from outside this sector but using its structures and networks, with the primary purpose of effecting a commercial sexual relationship by the tourist with residents at the destination". My interest is to look deeper into this problem in Thailand, since it is a country with interesting background and cultural differences compared to Sweden.

The problem with the child sex industry and the exploitation of children for sexual purposes has been noticed by the Swedish film industry and authors, and frequently discussed in media over the last 15 years. Although child sex exploitation is worth noticing, it is commonly in our western culture considered a repelling crime, seemingly putting the topic under taboo.

Besides the Swedish government, there are some NGOs (Non Governmental Organizations) situated in Sweden working actively against the child sex tourism in Thailand. From a global theory of justice perspective, my aim is to analyze the problem with the child sex tourism in Thailand and what Swedish actors actually do to prevent it.

Do the actors have a mutual opinion of what the *cause* of the problem is?

Do they have a equivalent approach to what *measures* that should be taken?

Do the Swedish actors work in the same direction, i e. do they have the same *goal*?

Is Sweden taking *responsibility* as a nation when it comes to acting against the sexual exploitation of children in Thailand?

In order to create a well-founded analysis, I combined two methods: interviewing the Swedish actors by mail (qualitative method) and questioning a Swedish target group consisting of 228 persons, using a web based survey with multiple questions (quantitative method). I also used reports and recent research as well as adequate literature to give the analysis a solid foundation.

The essay is based on the perspective of global justice theory, which was intended to permeate the analysis. The comprehensive concluding summary is that the actors as well as the respondents of the survey all consider a higher level of global co-operation to be an absolute necessity in order to tackle the problem.

Innehållsförteckning

Abstract	3
Innehållsförteckning	4
1. Inledning	6
1.1 Problemformulering och frågeställningar.....	7
1.2 Syfte med uppsatsen	8
1.3 Avgränsning av området.....	8
1.4 Disposition	9
2. Bakgrund	9
2.1 Barnbegreppet	9
2.2 Kommersiell sexuell exploatering av barn	10
2.3 Världskongressen mot kommersiell sexuell exploatering av barn	11
2.4 Fokus: Sverige	11
2.4.1 Den svenska synen på barns rättigheter	12
2.4.2 Sexualbrott mot barn ur juridiskt perspektiv	12
2.5 Fokus: Thailand	13
2.5.1 Thailand som sexmarknad	12
2.5.2 Thailand och de mänskliga rättigheterna	12
3. Svenska aktörer	15
3.1 Svenska staten.....	15
3.2 Icke-statliga organisationer.....	15
3.2.1 ECPAT	16
3.2.2 Rädda Barnen.....	16
3.2.3 UNICEF	17
3.3 Researrangörer och ECPATs Code of Conduct.....	17
3.4 Sammanfattning	17
4. Metod och urval	18
4.1 Kvantitativ metod: enkäter.....	18
4.1.1 Etiskt övervägande.....	19
4.1.2 Resultat.....	20
4.2 Kvalitativ metod: intervjuer	22
4.2.1 Intervjuade svenska aktörer	23
4.2.2 Andra aktörer	24
4.2.3 Etiskt övervägande	24
4.2.4 Resultat.....	25
4.3 Material och sökvägar.....	25
4.4 Övergripande etiska överväganden.....	26
4.5 Sammanfattning	27
5. Tidigare forskning	27
6. Teori	29
6.1 Globalisering som teori och begrepp.....	29
6.2 Vad är global rättvisa?	30

6.2 Collstes teori om global rättvisa	30
6.3 Sammanfattning	30
7. Analys	30
7.1 Orsak	32
7.2 Åtgärd.....	34
7.3 Målsättning	37
7.4 Ansvarstagande	37
7.5 Global rättvisa – en utopi?	39
7.6 Sammanfattning	40
8. Avslutande diskussion	41
Källförteckning	43
Bilaga 1: Missivbrev intervjuer	45
Bilaga 2: Intervjufrågor	46
Bilaga 3: Enkät	47

---

1. Inledning

Som svensk i dagens välfärssamhälle kan man tycka att det borde vara en fundamental rättighet för ett barn, oavsett nationalitet, att få växa upp i trygghet, säkerhet och med tillfredsställda grundbehov. Detta betyder bland annat att vid sidan av basal omsorg från vårdnadshavare (under förutsättning att man har någon), ska barnet skyddas från skadliga fysiska och psykiska övergrepp. I de allra flesta välfärdsländer betraktas sexuella handlingar utförda på barn som ett starkt normbrott: något som i det närmsta är tabubelagt. Trots detta utnyttjas barn sexuellt varje dag – inte bara i vårt land utan även av svenska turister på semester i andra länder. *Sexuell exploatering av barn i samband med turism och resande*, eller barnsexturism som det kallas i mer allmänna ordalag, är ett globalt växande problem. Barnsexturism innebär per definition att en person med annan hemvist (i vårt fall svensk), i egenskap av att vara t ex turist, utlandsstationerad arbetare eller person på tjänsteresa, uppehåller sig i ett annat land och köper sex av ett barn. Sverige var ett av de första länderna som antog Förenta Nationernas konvention om barns rättigheter¹ (hädanefter kallat *barnkonventionen*) för cirka 20 år sedan, och därmed har vi förbundit oss att ta ansvar för att bevaka och bevara barns rättigheter i Sverige och i resten av världen (Regeringskansliet 2007a). Min ansats är att med utgångspunkt i global rättviseteori se vilka svenska aktörer som internationellt sett arbetar mot barnsexturismen, vad de faktiskt gör och framför allt om arbetar man mot samma mål? Hur ser vi svenskar på de sexuella brott mot barn som begås av våra turistande landsmän? Gör de svenska aktörerna vad de förväntas göra? Vems är problemet – egentligen?

Mitt personliga intresse ligger i djupt förankrat i barnrättsfrågor, så väl på hemmaplan som på den internationella arenan. Jag fascineras även av normer, avvikelser och samhällsskapade problem. Då jag besökt Thailand som turist har jag inte sett något anmärkningsvärt av paradiset baksida trots att jag är, och var, fullt medveten om att samhällsproblem i form av prostitution och barnsexturism existerar i förhållandevis stor utsträckning och det är ett problem som berör mig. Varför finns barnprostitution? Varför gör man inget åt det? Då jag lyft frågan bland mina medmänniskor blir motfrågan ofta: ”Varför tänker du på det? Det där kan man inte göra något åt ändå.” Få människor verkar intresserade av att prata om ämnet barnsexturism. Det är förvisso inget lättamt ämne som avverkas på en kafferast mellan prat

---

¹ Förenta Nationernas konvention om barns rättigheter antogs av FN:s generalförsamling i december 1989. Barnkonventionen, som den kallas i allmänna ordalag, beskriver de universella eller globala rättigheter som ett barn har, oavsett religion, kultur, kön eller klass.

om väder och vad man gjorde på semestern, precis. Kanske är det dags att låta den tjocka, tabubelagda manteln falla av? Ju mer vi vågar prata om barnsexturismen och ju mer insikter vi får, desto mer kan vi uppmärksamma att problemet faktiskt existerar och se de underåriga individer som faller offer för barnsexturisternas behov varje dag. Ser vi problemet så vågar vi kanske agera?

Barnsexturismen är en växande marknad runt om i världen. Det förekommer på alla kontinenter, i alla världsdelar och har på senare tid bland annat uppmärksammats i Afrika och Sydamerika av såväl svensk som utländsk media, enligt ECPAT (2008a). Thailand har tidigare varit känt som ”världens bordell” och mediemässigt målats upp som en brännpunkt för sexköp och har i ämnet en mycket intressant historia. Dessutom grundades ECPAT – ett av världens största hjälporgan för motverkan av barnsexhandel – i Thailand. Etnicitet, kultur, mångfald, klimat, religionsbundenhet, klasskillnad, genusskapande och historia speglar tillsammans det samtida thailändska samhället med sin normativitet och regelverk (ECPAT 2008a). Genom att se barnsexturismen som ett mångfacetterat problem, ökar möjligheterna att förstå vilka krafter som är drivande ur globaliseringssynpunkt. Det möjliggör i sin tur förståelse för hur problemet uppkommit och utvecklats – och kan förhoppningsvis också ge förklaringar till aktörernas syn på hur man kan motverka det. Då Thailand på senare tid tagit hårdare tag i barnsexturismen som försiggår i landet, har mediebevakningen successivt trappats ned. Det är icke desto mindre intressant att se närmre på Thailand, då medias ögon vänts åt annat håll i världen.

1.1 Problemformulering och frågeställningar

Barnsexhandel är ett övergripande begrepp som även kallas ”kommersiell sexuell handel med barn”. Det innefattar handel (trafficking) med barn i sexuella syften, barnsexturism och barnpornografi. Trafficking, dvs människohandel, i sexuellt syfte, är ett begrepp som genom medieintresse och filmskapande under det senaste decenniet har kommit att bli allmänt känt i Sverige. Människor säljs och förflyttas för att tillfredsställa köparens sexuella behov: en form av modernt slaveri med sexuellt syfte. Då vi talar om barnsexturism menar vi att förövarna flyttar sig till offren i stället för tvärtom (trafficking), och detta är i takt med den ständigt ökande turismen ett globalt växande problem. Det finns ett antal svenska aktörer som aktivt arbetar mot barnsexturismen i Thailand, men frågan är om de arbetar med ett gemensamt krafttag – eller vid sidan av varandra? Hur betraktar de svenska aktörerna problemet? För att komplettera de svenska aktörernas syn, tillfrågas även en undersökningsgrupp av svenskar via

nya sociala media om hur man ser på problemet. Med komparativ ansats vill jag försöka analysera huruvida allmänhetens syn stämmer överens med de svenska aktörernas just vad gäller svenskt agerande i frågan om barnsexturismen i Thailand.

Har aktörerna en gemensam syn (ett grundantagande) på vad orsaken till problemet barnsexturism är?

Har man likvärdig inställning till vilka åtgärder som bör tas?

Arbetar aktörerna mot samma mål?

Tar Sverige som land sitt ansvar då det gäller agerandet mot sexuell exploatering av barn i Thailand?

1.2 Syfte med uppsatsen

Mitt syfte är att analysera hur en urvalsgrupp svenskar (individnivå) ser på barnsexturismen i Thailand, i jämförelse med hur svenska aktörer (organisationsnivå) betraktar och själva agerar kring problemet, med avstamp i global rättviseteori.

1.3 Avgränsning av området

Kommersiell sexuell handel med barn – vilket tidigare nämnts – ett brett område som innefattar såväl barnpornografi, trafficking av barn för sexuella ändamål och barnsexturism. Ibland är gränserna mellan dessa definitioner hårfina och det är omöjligt att sätta en stämpel på vilken typ av barnsexhandel som faktiskt försiggår. Jag har valt att i så stor utsträckning som möjligt försöka hålla mig till litteratur som avhandlar begreppet barnsexturism och min frågeställning i intervjuer samt i genomförd enkätundersökning är också nischade för detta ändamål.

Barnsexturismen är ett internationellt erkänt, växande problem som starkt sammankopplas med turismen. Turistnäringen blomstrar globalt sett trots lågkonjunkturer och finanskriser, och genererar ändå ökade intäkter och skapade arbetstillfällen – men även samhällseliga problem i turistländerna. Det är enklare att resa: restiderna och priserna pressas ner med hård konkurrens och tillåter fler människor att resa längre och oftare. Det är främst turister från rika ekonomiskt utvecklade länder i världen som t ex Västeuropa, USA och Japan som reser till fattigare länder, t ex i Sydostasien och Sydamerika för att köpa sex av barn då de vistas utomlands på tillfällig basis (Ecpat Sverige 2009a).

Geografiskt sett, har jag valt att titta närmare på Thailand eftersom detta land med sin österländska kultur och sin historiskt sett etablerade sexindustri är intressant. Svensk sambandspolis finns numer stationerad i Thailand för att underlätta samarbetet mellan thailändskt rättsväsende, polis och andra svenska myndigheter i frågor rörande bland annat barnsexturismen. Denna typ av samverkan är högintressant vad gäller globaliseringen och de rättviseteorier som följer.

1.4 Disposition

I kapitel 2, Bakgrund presenteras centrala fakta.

I kapitel 3, Svenska aktörer, möter vi ett urval av de svenska aktörer som agerar mot barnsexturismen i Thailand.

Kapitel 4 innefattar metod och urval: en presentation av de tillvägagångssätt som använts för att inhämta fakta, information och kunskap om ämnet. Etiska överväganden presenteras.

Kapitel 5 svarar för tidigare forskning inom området barnsexturism.

Kapitel 6 är teoridelen som tar upp global rättviseteori ur olika perspektiv.

I kapitel 7 presenteras resultaten från metoddelen.

Kapitel 8 är en urvalsanalys av kärnfrågorna.

I kapitel 9 kommer en avslutande diskussion.

2. Bakgrund

För att kunna förstå barnsexturismens komplexitet presenteras här en form av bakgrundsbeskrivning av definitioner av återkommande begrepp samt Sveriges och Thailands historia sett ur olika relevanta perspektiv. Vissa i ämnet aktuella begrepp definieras och andra fakta presenteras för att ge en bild av barnsexturismen i Thailand som fenomen och problem.

2.1 Barnbegreppet

Det finns många definitioner på vad ett barn är. FNs barnkonvention, artikel 1, menar att ett barn är varje människa under 18 år om inte barnet blir myndigt tidigare enligt den lag som gäller barnet (United Nations Treaty Collection 1990). Denna definition kan antas gälla för alla länder som ratificerat, dvs. antagit konventionen. Biologiskt och utvecklingsmässigt sett kan definitionen dock antas vara något annorlunda: äldre barn i åldern 13-19 år refereras ofta till som tonåringar eller ungdomar för att särskilja en åldersskillnad, varför barnbegreppet enligt Barnkonventionen kan bli missvisande i vissa hänseenden. I denna uppsats används

definitionen som återfinns i FNs barnkonvention, eftersom konventionen är det enda vägledande styrdokument som antagits världen över och som även återfinns i olika former i de ratificerade ländernas lagstiftning. Man kan dock se svagheter i denna definition av barn eftersom det i vissa hänseenden, utanför den juridiska ramen, talas om barn i sammanhang där barnets mognad eller intressen styr definitionen. Ett exempel kan vara i skolålder, då skolplikten gäller tills barnet gått ut åk 9 (ca 15 års ålder) i jämförelse med tonåringen som går på gymnasiet. Denna definitionsskillnad mellan barn och tonåring kan alltså vara allmänt vedertagen i ett sammanhang men då man talar om barn i ett juridiskt hänseende avser man nästan uteslutande en individ under 18 år, baserat på Barnkonventionen och gällande svensk myndighetsålder.

2.2 Kommersiell sexuell exploatering av barn

Begreppet kommersiell sexuell exploatering av barn kallas även barnsexhandel. Det omfattar barnprostitution, barnpornografi och barnsexturism, varav denna uppsats syftar på att undersöka det senare. All form av sexuell exploatering av barn är en grundläggande kränkning av barns rättigheter (ECPAT Sverige 2001, s. 10.), vilket återfinns i internationellt täckande förordningar. Bland annat säger artikel 34 i Barnkonventionen: ”Barnet har rätt att skyddas mot alla former av sexuella övergrepp och mot att utnyttjas i prostitution och pornografi.” Barnkonventionens 35e artikel säger: ”Bortförande, försäljning eller handel med barn ska förhindras av samtliga stater som ratificerat barnkonventionen” (Regeringskansliet 1989).

Orsak, utbud och efterfrågan

UNICEF menar att utbredd fattigdom, torftiga sociala livsvillkor och maktlöshet tvingar barn in i prostitution. Många har ingen eller liten utbildning och har vuxit upp med våld och missbruk in på livet. Löften om arbete lockar därför många barn, som kanske inte har något ekonomiskt val och som anser att det är deras enda hopp att kunna bidra till familjen. Ofta luras barnen till en början in i människoutnyttjande affärer och får börja jobba som prostituerade under tvång. Det är också lättare att exploatera ett barn än en vuxen: ett barn har inte samma referensram eller sociala skyddsnät som en vuxen och är inte lika benägen att hävda sin rätt. Det finns dessutom människor som betraktar barn – i synnerhet flickor – som objekt med lägre eller inget människovärde. Efterfrågan existerar: främst män men även vissa kvinnor är intresserade av att köpa och sälja barn i sexuella syften (UNICEF 2009). Enligt ECPAT och UNICEF tvingas årligen två miljoner barn i världen in i någon form av sexhandel. En stor andel av sexsäljarna utomlands, främst i Sydostasien, är under 18 år: vid en undersökning visades att medelåldern på de prostituerade var mellan 12 och 18 år i

grannlandet Kambodja. Barnsexturisternas destination skiftar: då regeringar och andra aktörer tar krafttag emot dessa sexuella barnbrott och griper gärningsmän, byter köparna land. Marknaden finns kvar, ofta i ett närliggande grannland, där myndigheterna inte ser problemet med samma allvar (ECPAT Sverige 2009 a).

2.3 Världskongressen mot kommersiell sexuell exploatering av barn

På Sveriges initiativ hölls den första Världskongressen mot kommersiell sexuell exploatering av barn år 1996, i Stockholm. Kongressen var den första i sitt slag och uppmärksammades av många av världens regeringar. Detta globala möte ledde bland annat till att en handlingsplan togs fram med förslag om att all sexuell exploatering av barn bör förbjudas. Samma Världskongress hölls även år 2001 i Yokohama, Japan och 2008 i Rio de Janeiro, Brasilien. Syftet har varit att samla världens länder för att diskutera barnsexturismen som globalt problem, och kongressen anses vara det i särklass viktigaste internationella forumet för åtgärder mot barnsexhandel. Vid sista Världskongressen år 2008, var 3400 personer närvarande från 137 av världens länder och 70 ministrar var på plats. Slutdeklarationen som man gemensamt kommer fram till är vägledande för arbetet med brottsområdet ska se ut i framtiden.

2.4 Fokus: Sverige

2.4.1 Den svenska synen på barns rättigheter

I Sverige är barns rätt lagstadgad. Vid en historisk återblick ser man att det redan i början av 1900-talet kom socialrättsliga lagar om fosterbarnsvård med mera, följt av lagar av mer civilrättslig karaktär rörande bland annat barn utom äktenskapet och samhällets barnavård. Fokus låg vid denna tid främst på att värna om det kristna äktenskapet genom att skydda de barn som fötts i moraliskt ”riktiga” förhållanden. I början av 50-talet anstiftades Föräldrabalken i grundlagen, innehållande särskilda bestämmelser för att skydda och värna om vad som kom att kallas *barnets bästa* – ett begrepp som än idag dominerar i barnrättssammanhang. Föräldrabalken har sedan 50-talet genomgått viss modernisering i det normativt styrda moraltänkandet, vilket bland annat möjliggjort gemensam vårdnad för skilda föräldrar (Schiratzki 2006 s. 16).

På global nivå presenterades FN:s Barnkonvention 1989 med sina 54 artiklar som stärker barns rätt sett ur barnperspektiv (*ibid* s. 20-22). Sverige var ett av de första länderna i världen att ratificera Barnkonventionen, och år 2010 har alla världens erkända suveräna stater, dvs även

Thailand, antagit Barnkonventionen – förutom Somalia och USA. Sammanfattningsvis kan man säga att Barnkonventionens fyra grundpelare säger:

- 1 Alla barn har samma rättigheter. Ingen får diskrimineras.
- 2 Barnets bästa ska beaktas vid alla beslut som rör honom eller henne.
- 3 Alla barn har rätt till liv och utveckling.
- 4 Alla barn har rätt att säga sin mening och få den respekterad.

Att Sverige antagit Barnkonventionen innebär i praktiken att man förbundit sig att följa den. Sverige har valt att göra det genom en transformering av befintliga lagar, dvs man inkorporerar Barnkonventionens artiklar i den svenska lagstiftningen genom att ändra och anpassa befintliga lagar (UNICEF 2010). FN har även förordat en speciell Barnrättskommitté som är auktoritativ uttolkare och kontrollerar att respektive land följer sina åtaganden. Kritik och sanktioner är egentligen de enda konsekvenser som finns om ett land bryter mot sina åtaganden. Sverige har sedan ratificerandet av Barnkonventionen, lämnat in 4 st rapporter. FNs Barnrättskommitté har de senare åren riktat skarp kritik mot Sverige då man inte anses uppfylla de krav som Barnkonventionen ställt på landet, bland annat avseende de svenska frivilligorganisationernas aktiva arbete kontra svenska myndigheters icke-agerande i ämnet (Barnombudsmannen 2010).

2.4.2 Sexualbrott mot barn ur juridiskt perspektiv

De flesta samhällen använder lagstiftningen för att markera den ålder en individ måste ha för att anses vara vuxen nog att ge sitt samtycke till sexualitet. Definitionen av ett barn är, vilket tidigare nämnts, enligt FNs Barnkonvention en individ under 18 år om inte lagen anser att barnet blir myndigt tidigare. I Sverige finns emellertid lagstöd för att man i sexuella sammanhang klassar ett barn som en individ under 15 år (BrB 6:4), och följaktligen kan man se personer över 15 år som självbestämmande på det sexuella planet. Det är sålunda straffbart att ha samlag med barn under 15 år, och även andra typer av sexuella handlingar (t ex oralsex) kan komma att klassas som våldtäkt mot barn även om det inte handlar om ett fullbordat samlag. I lagen står också att om liknande gärning begås mot någon som är mellan 15 och 18 år, och gärningsmannen står i biologisk eller annan vårdande relation till barnet, så ska det också klassas som våldtäkt av barn. I juridiskt hänseende är det intressant att även om gärningsmannen *inte* står i biologisk eller har annan vårdande relation till barnet, så är det fortfarande straffbart att förmå en individ mellan 15 och 18 år att mot ersättning företa eller tåla sexuell handling (BrB 6:9). Brottsubriceringen är då *köp av sexuell handling*. Att ha sex med en individ över 15 år är alltså en straffbar gärning *om* den sexuella handlingen sker mot

betalning, vilket är fallet då vi talar om barnsexturismen.

Den reformerade sexualbrottslagstiftningen vad gäller barn som kom år 2005. Syftet med lagändringen tänkt att stärka barns rätt, bland annat i fall som *tidigare* krävt dubbel straffbarhet (i Sverige samt i landet där brottet ägt rum). I praktiken innebär detta att det numer är möjligt att dömas för något som anses vara ett brott i hemlandet men inte nödvändigtvis i landet där brottet begåtts. Tanken bakom lagändringen var bl a att man skulle komma åt de turister som köper sex av minderåriga, trots att offrets ringa ålder kanske uppnått sexuell självbestämmanderätt i det land där brottet begåtts. Den ändrade svenska sexlagstiftningen var bland annat tänkt att förbättra villkoren för de utländska barn som utsätts för sexuella övergrepp av svenska turister, som en förlängning av barnkonventionens rättigheter för världens barn (Proposition 2004/05:45). Syftet med lagändringen var att möjliggöra åtal i Sverige för ett sexualbrott mot barn som begåtts utomlands. Men fastän lagarna skärpts och medvetenheten ökat kring problemet, så åtalas de facto få svenskar för barnsexbrott som skett utomlands. De tidigare biståndsministrarna Alf Svensson och Pierre Schori riktar skarp kritik mot svenska staten, då de påstår att det är säkert att utnyttja ett barn i främmande land. De säger att ”svenska barnsexturister kan räkna med att gå fria” (Dagens Nyheter 2009).

2.5 Fokus: Thailand

2.5.1 Thailand som sexmarknad

Thailands moderna historia är starkt influerad av västmakterna, i bemärkelsen att landet fungerade som rekreationsort för de amerikanska soldaterna under Vietnamkriget. Soldater fick en veckas permission, vilket ofta hölls i grannlandet Thailand, vilket genererade en ökning av prostituerade som gömde sig bakom yrken som gogodansare, glädjeflickor och massöser. En del soldater var även stationerade just i Thailand. Då kriget slutade 1975, efterföljdes militärklientelet av manliga turister från olika nationer. Världen hade fått upp ögonen för paradisländerna i Sydostasien, som inte bara erbjöd vänligt inställda invånare, vacker natur och låga levnadskostnader utan även etablerad, lättåtkomlig sexuell tillfredsställelse på turistorterna. Successivt hade unga och barn dragits in i prostitution (Bishop & Robinson 1998). Värt att nämna i sammanhanget, är att inte bara turister uppsöker bordeller utan även thailändska män köper prostituerade. Uppgifter från 1992 säger att upp till 95% av de thailändska männen över 21 år själva besökt en bordell (Diesen 2008, s. 31). Även om det inte direkt handlar om barn och barnsexturismen, så kan det vara intressant att känna

till att redan för 40 år sedan beordrade premiärministern att de prostituerade kvinnorna i Thailand skulle arresteras men problemet kvarstår och Thailand gör fortfarande insatser för att tvätta bort den smutsiga stämpel man internationellt sett fått.

Kort utbildning och fattigdom ses som de största anledningarna till att man väljer att sälja sin kropp (UNICEF 2010). Enligt den buddhistiska tron vilket majoriteten av Thailands befolkning tillhör, ska man som barn göra goda gärningar, bland annat för sin familj, vilket är en kulturellt och religiöst kopplad möjlig förklaring. Att hjälpa sin familj från hunger, fattigdom, arbetslöshet eller att kunna hjälpa en sjuk släkting med pengar anses vara en god gärning. Det finns ingen jämförbar social trygghet i Thailand som likt Sveriges välfärdssystem innefattar subventionerad sjukvård, socialbidrag och liknande: Thailand som nation betraktas fortfarande som ett U-land i västvärlden. Trots att regeringen i Thailand nyligen gjort uppstramningar för att bekämpa prostitutionen, så arbetar enligt UNICEFs senaste siffror mellan 200.000 och 250.000 barn som sexarbetare i Thailand (*ibid.*).

2.5.2 Thailand och de mänskliga rättigheterna

Thailand är ett kungadöme som sedan 1992 definierar sig själv som parlamentarisk monarki. I princip har ett och samma parti (TRT, *Thai Rak Thai*) styrt landet sedan 2001. Korruption, stora klyftor och klasskillnader har genom åren genomsyrat Thailand som nation. Enligt rapport från det svenska Utrikesdepartementet, nedan kallat UD, år 2007 har Thailand dock gjort många framsteg vad gäller mänskliga rättigheter under det senaste decenniet. Antalet marginaliserade har minskat i takt med den goda ekonomiska utvecklingen, vilket gjort att många thailändare fått bättre levnadsvillkor. Det har gjorts satsningar på förebyggande sjukvård, och bättre utbildning. Man har även arbetat för att öka jämlikheten mellan könen och för att skydda barns rättigheter. Trots dessa ansatser menar UD att Thailand fortfarande har stora problem med människohandelns sexindustri, där barn ofta är inblandade (UD 2007).

Thailand ratificerade Barnkonventionen år 1992 och de senare åren har ansträngningar gjorts för att förbättra villkoren för barnen, bland annat genom att kommittéer för barns rättigheter och mot människohandel instiftats i Thailand. Enligt UD ligger dock Thailand efter med övervakningsrapporteringen till FN-kommittén, som ser till att landet efterlever den ratificerade konventionen om barns rättigheter. År 1994 antog regeringen en särskild barnskyddslag, vilken menar att samtliga landets medborgare är skyldiga att anmäla misstänkta fall av övergrepp mot barn, oavsett om de sker i hemmet eller inte. Straffskalan för bland annat våldtäkt och sexuella övergrepp på barn har skärpts och innebär lång fängelsestraff om brott kan bevisas. Thailand undertecknade även tillsammans med de fem andra

Mekongländerna Burma, Kambodja, Kina, Laos och Vietnam 2004 ett samarbetsavtal mot människohandel. Just detta avtal baseras till viss del de riktlinjer för arbetet mot människohandel, vilket är framtaget av FNs högkommissarie för mänskliga rättigheter. Riktlinjerna uppmuntrar bland annat till att förändra synen på prostituerade barn, vilka ska betraktas som offer och inte brottslingar. Detta är en återkommande riktlinje som även anammats av thailändsk polis och andra organisationer som tillsammans arbetar för att bekämpa handel med barn.

Thailand arbetar även på att följa upp den Nationella handlingsplanen mot sexuella övergrepp på barn som antogs 1996. Formellt sett är det dessutom olagligt med prostitution i Thailand; ett dykligt brott kan ge förövaren upp till sex år i fängelse (*ibid.* s.16). Hur dessa lagar i själva verket efterföljs i Thailand finns det i dagsläget inga offentliga rapporter som beskriver.

3. Svenska aktörer

På den globala arenan finns det ett antal nationella, dvs. svenska, aktörer som arbetar mot barnsexturismen utomlands, bland annat i Thailand. Så sent som 2009 riktade FNs Barnrättskommitté kritik mot Sverige eftersom det inte finns några reella *statliga* åtgärder, vilket bidrar till att brottsligheten fortgår. Man menar att de faktiska aktörerna som arbetar mot barnsexturismen är stora hjälporganisationer som ECPAT och Rädda Barnen, vilka båda är beroende av bidrag, insamlingar och andra medel. UNICEF är också aktiva i barnrättssammanhang och även resebolag har anslutit sig i kampen mot barnsexturismen. En kort presentation av dessa aktörer sammanfattas nedan.

3.1 Svenska staten

Sverige har med avstamp i den första Världskongressen mot kommersiell sexuell exploatering av barn (1996) utarbetat en nationell handlingsplan mot exploatering av barn. I den reviderade och uppdaterade versionen från 2007 menar socialminister Göran Hägglund att vi har ett särskilt ansvar att skydda barn från kränkningar som utförs av personer som är bosatta i vårt eget land, oavsett var i världen övergreppen sker (Regeringskansliet 2007a). Sverige som nation har som tidigare nämnts gjort omfattande lagförändringar för att värna om barns rättigheter, bland annat med den utvecklade lagstiftningen 2005 då man tog bort kravet på dubbel straffbarhet. Man har nyligen placerat svensk sambandspolis i Thailand för att öka samverkan med de thailändska myndigheterna. Dessutom har Rikskriminalpolisen under 2010 bildat en specialistbaserad grupp som ska arbeta specifikt mot barnsexhandeln.

3.2 Icke-statliga organisationer

Det finns ett antal icke-statliga organisationer (internationellt kallade Non-Governmental Organizations eller NGOs) som arbetar mot barnsexturismen i världen. De flesta av dessa organisationer har mycket litet eller inget statligt stöd, och bygger i mångt och mycket på andra bidrag och volontärarbete. Nedan presenterat urval är bara en liten del av de icke-statliga organisationer som aktivt arbetar mot barnsexturismen.

3.2.1 ECPAT

ECPAT står för "End Child Prostitution, Child Pornography and Trafficking in Children for Sexual Purposes". och är en internationell organisation som arbetar globalt för barns rätt att inte utnyttjas i sexhandel. Ett antal socialarbetare, missionärer och företrädare för barnrätt samlades i Chiang Mai, Thailand år 1990 och lade grunderna för organisationen ECPAT efter att ett antal omskakande händelser tvingat världen att få upp ögonen för det globala problemet barnsexturism trots att fenomenet i sig funnits länge. Bland annat hade ett antal småflickor brunnit inne på en bordell i Phuket, fastkedjade i sina sängar. Två pedofila verksamheter i Bangkok hade upptäckts, under falsk flagg; amerikanska män utgav sig för att bedriva barnhem och kunde genom utländska bidrag fortsätta med sin barnsexhandel till dess att verksamheten avslöjades. Det mest uppmärksammade fallet som låg bakom grundandet av ECPAT handlade om den 11-åriga filippinska flickan Rosario Balyout: ett gatubarn som under grovt sadistiska förhållanden dog på grund av en europeisk förövares gärningar år 1987. Eftersom Rosario dog på sjukhus, olikt andra gatubarn som kämpar för överlevnad, kom myndigheter och media – och därmed omvärlden – att få upp ögonen för vad som hänt. I Sverige skrevs t ex boken "Rosario är död" av Majgull Axelsson, baserat på händelsen. ECPATs ansats var och är att skapa opinion om barnsexturismen i regionen. 1992 etablerades ECPATs huvudkontor i Bangkok, Thailand och har nu ca 50 anslutna medlemsländer världen över (ECPAT 2010).

3.2.2 Rädda Barnen

Rädda Barnen bildades redan år 1919 med start i England och Sverige, med anledning av första världskrigets efterdyningar på barnrättsfronten. Man talade om tre miljoner svältande barn i Europa, vilket var effekten av de handelsblockader som skapats. Under den historiska utvecklingen har Rädda Barnen bytt målgrupp från de svältande europeiska barnen till att mer fokusera på att fungera som biståndsorganisation för barn i utvecklingsländer. Rädda Barnen

var aktiva i tillkomsten av FNs Barnkonvention och arbetar sedan dess tillkomst på att långsiktigt förändra och förbättra barns livsvillkor i utsatta regioner.

3.2.3 UNICEF

UNICEF (United Nations Children's Fund) är världens ledande barnrättsorganisation. UNICEF som organisation har funnits sedan 1946 och kämpar för att barns rättigheter inom många områden, bland annat för att skydda dem mot våld och övergrepp av olika karaktär. I fler än 150 länder och territorium arbetar UNICEF för att förbättra villkoren för de barn som bor där. Man arbetar dock inte specifikt med barnsexturismen i Thailand, utan på ett mer generellt, övergripande plan med diverse kampanjer och informationsarbeten.

3.3 Researrangörer och ECPATs Code of Conduct

Flera researrangörer har anslutit sig till den av ECPAT framtagna Code of Conduct (även kallat Uppförandekod) för resebranschen. Sveriges tre största arrangörer: Fritidsresor, Vingresor och Apollo har mellan åren 1999 och 2000 anslutit sig till denna uppförandekod, vilken i praktiken innebär att man förbinder sig att arbeta aktivt för att bekämpa barnprostitution och andra former av sexhandel med barn, grundat på FNs barnkonvention. Målet är att öka medvetenheten hos allmänheten i samband med resande. Uppförandekoden består av fem kriterier för researrangörerna. De förbinder sig att:

1. Upprätta en policy mot barnsexhandel
2. Informera och utbilda personalen
3. Informera resenärerna
4. Lägga till en klausul i hotellkontrakten (*där hotellen tar ansvar för att hotellpersonalen är informerad och agerar om de ser tecken på att barn utnyttjas på området*).
5. Informera lokala samarbetspartners om sitt ställningstagande

Dessutom skickas årliga rapporter till ECPAT om vad som åstadkommit.
(Code of Conduct 1999)

3.4 Sammanfattning

Förutom svenska myndigheter finns ett antal olika icke-statliga organisationer (NGO) som arbetar aktivt mot barnsexturismen i Thailand. ECPAT är den enda nämnda NGO som har barnsexturismen som unikt fokus i sitt arbete. UNICEF är verksamma inom fler barnrättsområden och koncentrerar sig inte specifikt på arbetet mot barnsexhandel. Sveriges

ledande researrangörer har genom undertecknande förbundit sig att följa resebranschens uppförandekod för att motverka barnsexturismen.

4. Metod och urval

Jag har valt att arbeta med flera metoder för att uppnå en bra, välgrundad analys för att besvara frågeställningen. Det är svårt att nå en så pass stor målgrupp att undersökningen kan kallas representativ för den större befolkningen. Generaliserbarhet har inte varit ett primärt mål för undersökningen. Inte heller kan intervjuer med språkrör för organisationer anses vara fullt tillfredsställande, dels på grund av bortfall och dels på grund av att inte samtliga svenska aktörer på arenan har tillfrågats. Såväl enkäterna (Bilaga 3) som intervjuerna (Bilaga 2) har haft i det närmsta likvärdiga grundfrågeställningar för att få så jämförbara svar som vanligt. Enkäterna har emellertid haft ett större antal frågor än intervjuerna, men alla frågor har inte använts i analysen då fokus legat på det komparativa stadiet. Samtidigt som enkäterna haft färdiga svarsalternativ, har det lämnats utrymme för egna funderingar kring frågorna, vilket förklaras närmre nedan. Tanken med frågorna var att fånga olika svenska aktörers och en urvalsgrupp svenska individers normativa inställning till barnsexturismen i Thailand, och vad svenska aktörer gör för att förebygga problemet. Den information och kunskap som utvunnits genom valda metoder får ses som vägledande i ämnet, men bör på inget vis tas som en representativ sanning. Vikten av validitet och reliabilitet samt reproducerbarhet har spelat en stor roll för valet av undersökningsformerna.

4.1 Kvantitativ metod: enkäter

Jag har valt att använda mig av en enkätundersökning som innehåller kvantitativ metod (enkla frågor) med visst inslag av kvalitativ metod i form av frivilliga frisvarsfrågor. Min tanke med enkäterna var att nå en stor målgrupp genom att använda mig av en samtida världsomspännande medieform: internet. För att förmedla en hög känsla av professionalitet och för att nå stor spridning, skapades enkäten hos onlineundersökningsföretaget Netigate, vilka erbjöd ett studentkonto till förmån för undersökning i samband med min uppsats. Enkätundersökningsverktyget som Netigate erbjuder är baserat på en färdig mall, vilket i praktiken innebär att skaparen av undersökningen själv bygger sin enkät från grunden genom att formulera frågor och skapa relevanta svarsalternativ. Företaget står för själva undersökningskonceptet med mallar, länk till undersökningen för spridning via länk eller e-mail. Resultat och analys sker genom Netigates hemsida, där möjlighet att skapa korstabuleringar, diagram och liknande finns. Spridningen skedde på flera sätt:

1. Via e-mail till ett tjugotal personer i min bekantskapskrets, med uppmaning att vidarebefordra länken till sina resp. vänner.
2. Via utlagd länk på Facebook: världens idag största sociala, globala nätverksforum.
  - 2a. Länken lades på min personliga Facebooksida, där mina vänner med enkelhet kunde dela länken med sina vänner
  - 2b. Länken har även lagts upp hos specifika intressegrupper skapade just för t ex Barns rättigheter och Ecpat, men även på turisminriktade sidor som Vingresor och Apollo.
3. Via länk bifogat i nyhetsbrev tillhörande Thaikonsult; ett internetbaserat rådgivningsforum med fokus på migration mellan länderna Sverige och Thailand.

Enkätens syfte

Syftet med enkäten var att se hur målgruppens *normativa inställning* till barnsexturismen i Thailand ser ut, samt vad man tycker angående svenska aktörers agerande i frågan, men även att se om svaren skilde sig t ex mellan kön och ålder, genom korstabulering av frågor och svar.

Enkätens uppbyggnad

Enkäten inleddes med tre personfrågor om kön, geografisk fördelning och ålder för att på så vis kunna se fördelningen mellan respondenterna och de individuella svar som gavs. Fråga fyra var en informationsruta som tydliggjorde definition av de begrepp som kom att användas längre fram i enkäten. Fråga fem till elva var i ämnet nischade åsiktsfrågor med flera svarsalternativ, och i vissa fall även graderingsfrågor. Fyra av dessa sju frågor hade frisvarsmöjligheter, dvs respondenten kunde kommentera om så önskades. Avslutningsvis fanns en avslutande fråga med frivilligt svarsalternativ där respondenten kunde lämna sina synpunkter om enkäten eller ämnet i stort.

4.1.1 Etiskt övervägande

Tillvägagångssättets syfte var att med hjälp av dagens teknik nå en betydligt större population med bredare urval än vad som kunnat uppnås med traditionellt utdelade pappersenkäter. Då länken lades ut på Facebook och medlemmar med direkt eller indirekt koppling till författaren uppmanades sprida den vidare till sina bekanta, innebar det att en form av snöbollsurval skapades (May 2010, s.122). Att använda sig av internet som spridningsmotor menar jag vara ett gott alternativ i jämförelse med utdelande av pappersenkäter och sammanställande av

individuella svar. Det var tidsbesparande och smidigt både att skapa enkäten, sprida den och även att se svarsresultaten och sammanställa dem. Risken med detta förfarande är att det finns en möjlig begränsning av selektionen till en viss typ av nätverk, istället för en bredare domän (Aspers 2007, s. 92). Eftersom jag valde att utföra undersökningen via internet kan man säga att målet varit att samla in attityder och åsikter från en delvis bestämd population (May 2010, s. 113), dels då man inte kan förutsätta att samtliga i Sverige använder sig internet (e-mail och Facebook), och dels eftersom vissa av respondenterna fanns i min bekantskapskrets. Tanken var alltså att kunna nå ut med enkäterna så respondenterna inte huvudsakligen var av en viss könstillhörighet, demografiskt likriktade eller intressebundna vid en enkätmissigt nischad fråga, vilket visade sig vara svårt i detta tillvägagångssätt i synnerhet vad gäller intresseområde: länken publicerades på researrangörers sidor och i veckobrev tillhörande en konsult i thailändska ärende. Respondenterna som svarat är troligtvis intresserade av resor och i vissa fall Thailand som land. Detta bör tas i beaktande i analysdelen.

Jag valde att hålla en hög grad av anonymitet för respondenterna, vilket jag informerade om i inledningsfrasen till enkäten. I enkäten tydliggjorde jag även att jag inte kom att lägga några personliga värderingar av vilka svar som ges och anonymiteten skulle då borga för att respondenten känt sig trygg nog att svara så ärligt som möjligt. Tanken med de frivilliga svarsalternativen i samband med vissa frågor, samt den avslutande, frivilliga frisvarsfrågan var att respondenterna dels kunde förmedla sina känslor och tankar för egen skull, dels att de kunde bidra med mer nyanserade tankar och utvecklande svar för undersökningens skull. I enkätens avslutningsfras presenterades min privata e-mailadress, om fler frågor uppstått och respondenten skulle vilja ha svar. Nämnas bör, att ingen av respondenterna valde att kontakta mig via e-mail men 37 personer av 228 valde att kommentera den sista öppna frågan.

4.1.2 Resultat

Under den dryga månaden som webbenkäten var aktiv och länken spreds, svarade 228 personer på enkäten om barnsexturismen i Thailand. Av dessa var könsfördelningen något ojämn: 57% (131 st) av respondenterna var kvinnor och 43% (97 st) var män.

Åldersfördelningen av respondenterna var relativt jämn mellan grupperna 18-30 år med 29% (65 personer) och 31-39 år med 28% (64 personer), strax följd av gruppen 40-49 år med 23% (51 personer). Gruppen 50-59 år representerades av 14% av de svarande (32 personer) medan resterande 14 personer främst tillhörde gruppen 60-69 år med undantag för två individer varav en var under 17 år och en över 70 år. Sammanfattningsvis var majoriteten av respondenterna i åldern 18-49 år. En tänkbar förklaring till detta kan vara att brukandet av internet är något

som minskar vid högre åldrar (IT-kommissionen 2002), och det är därför svårt att nå en äldre målgrupp via länkar på specifika sidor. En kopplad förklaring kan vara att yrkesverksamma individer använder internet som kommunikationsverktyg i större utsträckning.

Den största avvikelserna handlade om respondentens regionstillhörighet, med indelning i Götaland, Svealand och Norrland. En närmre förklaring till vad som menades med dessa regioner fanns med i enkäten, för att undvika missförstånd. Det gavs även möjlighet att svara om man bodde utanför Sveriges gränser, vilket 5% (12 personer) gjorde. Hela 65% (145 personer) svarade att man bodde i Götaland, följt av 22% (49 personer) som bodde i Svealand. Resterande 7% (16 personer) bodde i Norrland. En tydlig geografisk snedfördelning av respondenter, något ojämn könsfördelning och en åldersgruppering som i princip exkluderar individer över 69 år gör att urvalsgruppen inte kan anses representativ för den större befolkningen, men undersökningen i sig kan ändå vara intressant för denna icke-statistiskt säkerställda utvärdering. Det vore möjligt att via korstabulering lyfta ut till exempel samtliga svarande från Götaland och titta närmare på deras svar, då de dominerande undersökningen.

Brister i enkäten

Den första värderande frågan handlade om hur viktig frågan om barnsexturism är för respondenten. 87% (186 personer) svarade att det var en *mycket viktig* eller *viktig* fråga. Trots att 228 personer svarade på enkäten, fanns ett successivt frånfall allt efter enkätens frågegång. Det största frånfallet kom i mitten av enkäten, där en värderande flervalfråga (fråga 9, bilaga 3) presenterades. Respondenten fick välja bland 20 påståenden om vad Sverige kan göra åt barnsexturismen i Thailand. Det är möjligt att denna fråga var för invecklad eller att den vid första överblick såg för avancerad och tidskrävande ut med sina många valmöjligheter. Efter denna fråga följde en annan, där också många respondenter valde att inte svara. Den andra frågan handlade om vilka svenska aktörer respondenten kände till och hur mycket denna aktör gör för att bekämpa barnsexturismen i Thailand (fråga 10, bilaga 3). Denna fråga var också vid första anblick invecklad och de allra flesta valde svarsalternativet "*Jag har ingen uppfattning*" då frågan var vad respektive svenska aktör gör för att motverka barnsexturismen i Thailand. Antagligen vore det enklare att enbart se vilka aktörer respondenten kände till, och inte i samma fråga blanda in hur mycket man värderar att respektive aktör faktiskt gör.

Enligt rådande rekommendationer i metodik fick deltagarna även möjlighet att yttra sig fritt i anslutning till vissa specifika frågor och slutligen även om undersökningen i stort: respondenten fick chans att delge eventuella tankar och frågor som kommit upp. Dessa

frivilliga frisvarsfrågor har relativt hög svarsfrekvens. 15% (37 personer) svarade då möjlighet att ”tala fritt” aktualiserades i slutet av enkäten. Svaren bestod bland annat av kommentarer kring barnsexturismen i stort men även funderingar över enkäten i sig. Det blev här uppenbart att vissa respondenter inte förstått att syftet med enkäten varit att undersöka normer och värderingar, trots att detta stod i inledningen i enkäten (Bilaga 3). Jag valde då att redigera denna inledningstext. Samma fenomen skedde med definitionen av barn, vilken presenterades som en informationstext i början av undersökningen. Jag använde mig av FNs barnkonvention för att definiera vad jag menade med barn, dels eftersom de allra flesta länder ratificerat denna konvention, och dels eftersom tidigare forskning i ämnet såväl som litteratur tenderar att använda samma begreppsdefinition. Flertalet enkätrespondenter påpekade att definitionen inte var verklighetsförankrad då man inte ansåg att man kan klassa en 17 årig person som barn då man talar om sexualitet. Det är möjligt att svaren förändrats något om min definition om vad ett barn varit annorlunda.

4.2 Kvalitativ metod: intervjuer

För att inbringa empiri med hjälp av kvalitativ metod, har e-mailintervjuer med representanter från olika svenska aktörer i frågan om barnsexturism ägt rum. Denna form av intervju anser jag vara lämplig, då aktörerna varit demografiskt utspridda och jag dessutom velat undvika att genom tonläge, ordval och liknande lägga in mina egna normativa värderingar i frågeställningarna som undersökt ett normbrytande, globalt förankrat fenomen. Strukturerade intervjuer passar bra då intervjuaren är intresserad av specifika frågor (Aspers 2007, s.92). Det har funnits möjlighet för mig att uppföra semistrukturella intervjuer, då jag haft valet att skriva följdfrågor till svaren jag fått via e-mail (*ibid* s. 137-138). Jag är medveten om att detta är en klart deduktiv informationsinhämtningsmetod, vilket ändå varit passande då jag främst varit intresserad av ett fåtal grundfrågor. Intervjuguiden (Bilaga 2) föranleddes av ett missivbrev (Bilaga 1) som förklarade vad undersökningen skulle användas till samt ett antal intervjufrågor, vilket gör intervjun reproducerbar.

4.2.1 Intervjuade svenska aktörer

Följande organisationer och personer intervjuades:

Organisation	Roll	Refereras till som
Svenska polismyndigheten med placering på Svenska ambassaden i Bangkok, Thailand	Svensk sambandspolis som ska agera för samverkan mellan svensk och thailändsk polis.	Svensk sambandspolis
Socialdepartementet	Statligt representativ organisation som via Göran Hägglund som skrivit under <i>Nationell handlingsplan mot exploatering av barn (2007)</i> .	Socialdepartementets representant
Konsult och forskare som arbetat för bl a ECPAT	Professor, forskare och juridikexpert vid ett universitet.	Forskare (i ämnet)
Vingresor	Representant för Vingresor, vilka antagit ECPATs "Code of Conduct	Vingresor eller Ving
Fritidsresor	Representant för Fritidsresor, vilket antagit ECPATs "Code of Conduct.	Fritidsresor
Apollo	Representant för Apollo, vilka antagit ECPATs "Code of Conduct.	Apollo

(Tabell över de svenska aktörer som intervjuats.)

Syftet med att intervjua dessa personer/organisationer var att få bredd på svaren och på så vis kunna se aktörernas respektive perspektiv på problemet. Aspens talar om att söka efter nyckelpersoner som ofta figurerar i de sammanhang som man vill undersöka, men att det tar lång tid att få en överblick över fältet (2007, s. 68). Min ansats var att nå ett relativt lågt antal aktörer och genom deras svar få den för respektive organisation representativa syn på problemet. Med hjälp av enklare frågeställning, var ansatsen att undersöka om man har samma grundsyn till roten av problemet, och tankar om hur man bäst ska angripa det. Intresse fanns också i att få svar på hur man såg på andra svenska aktörers inblandning i frågan. Intervjuerna har ägt rum med ett högst begränsat urval respondenter vilket omöjliggör att få en bred syn på problemet. Å andra sidan är samtliga tillfrågade individer som redan är utvalda att representera sin organisation, vilket kan tänkas öka tillförlitligheten för svaren då respondenterna inte delger sin personliga syn utan agerar språkrör för den organisation de representerar. Det finns därmed en tydlig relevans att uppmärksamma deras syn på problematiken. Begränsningarna ligger i det knappa antalet människor som jag har möjlighet att intervjua. Det finns dessvärre ett frånfall av viktiga respondenter, vilket innebär att en komplett överblick av de svenska huvudaktörerna inte kunnat göras. Tillsammans bildar de

tillfrågade en form av enhet trots att de har olika intressen, bland annat politiskt och juridiskt och ibland kommersiellt sett. Samtliga tillfrågade aktörer har fått samma frågor vid intervjutillfällena, för att uppnå en hög grad av reliabilitet. Av utrymmesskäl har inte fler aktörer tillfrågats, även om jag är medveten att det finns fler organisationer som arbetar aktivt i frågan. Bland annat kunde man tänka sig att t ex IM (Individuell Människohjälp) som frivilligorganisation skulle ha åsikter som tillfört intressanta fakta.

4.2.2 Andra aktörer

Min avsikt var också att intervjua språkrör för Barnombudsmannen, vilka skall företräda barns och ungas rättigheter och intressen med utgångspunkt i Barnkonventionen. Dessvärre har jag inte fått kontakt med denna aktör. Tanken var även att inhämta svar från mr Sanphasit Koompraphant, Thailands representant för Barnrättskommittén (*The Committee on the Rights of the Child*) för FN i Genève, eftersom denna kommitté är den auktoritativa uttolkaren av FNs barnkonvention och ger kritik till samtliga länder som ratificerat den. I denna analys vore det intressant ur det perspektiv att Barnrättskommittén har nära samarbete/kontakt med Barnombudsmannen och har dessutom kritiserat Sverige hårt för att inte efterleva sina åtaganden gällande Barnkonventionen. Jag har dock inte kunnat etablera kontakt med denna aktör. Lisbeth Tolfes, talesman för Rikskriminalpolisen, var villig att ställa upp på en telefonbaserad intervju men det fanns dessvärre inte tidsmässigt utrymme för att genomföra denna. Inte heller ECPAT, UNICEF eller Rädda Barnen kunde delge sina svar inom den begränsade tidsramen, men dessa aktörer har dock presenterat mycket gediget material som överlag inbegriper de frågor jag ställt i den e-mailbaserade intervjun.

4.2.3 Etiskt övervägande

För att anonymisera personen bakom respektive organisations uttalande har jag valt att inte skriva ut personens namn, men däremot hans/hennes roll i organisationen samt vilken organisation man tillhör. Detta har jag ansett är av intresse eftersom de olika svenska aktörerna skiljer sig åt i vissa frågor.

I intervjuerna med de svenska aktörerna har jag stött på attityder eller uttalanden som kan antas vara styrda av organisationens politiska eller kommersiella motiv och liknande vilket i sig kan vara ett värdemässigt eller etiskt dilemma (May 2001, s. 78-82). Samtidigt är det just denna typ av etiska ställningstagande som är intressant i min analys, då jag bland annat valt att jämföra de olika aktörernas syn på barnsexturismen som globalt problem. I en idealisk värld skulle de olika aktörerna ha ett gemensamt grundantagande och en kollektiv lösning på problemet (Blom, Morén & Nygren 2006, s. 68-70). Verkligheten är dock långt mer komplex,

och jag ska göra en ansats att med hjälp av med utgångspunkt i globaliseringsetisk teori skapa en djupare bild av detta växande, globalt problem.

4.2.4 Resultat

Som tidigare konstaterats är flertalet av de svenska aktörer som arbetar mot barnsexturismen i Thailand frivilliga organisationer, NGOs, men även researrangörer är aktiva i arbetet. De som svarade på mailintervjuerna var alltså de tre ledande researrangörerna: Vingresor, Fritidsresor och Apollo. Sveriges Regering representeras i denna undersökning av socialdepartementet och rikskriminalen samt sambandspolis stationerad i Thailand, vilka svarade på intervjun. Svar har även inkommit från en forskare i området. Sammanfattningsvis kan nämnas att av de 12 st tillfrågade utvalda respondenterna svarade 6 st på den e-mailbaserade undersökningen, vilket var över förväntan. Alla utom en av intervjupersonerna svarade strukturerat efter min frågeställning, medan en aktör – Socialdepartementet – valde att svara fritt utifrån sitt perspektiv. Detta har gjort analysen något svårare då man inte svarat på samma strukturerade vis som de andra respondenterna, men undersökningen blev dock inte mindre intressant.

4.3 Material och sökvägar

Jag har valt att inhämta kunskap om barnsexturismen som fenomen. Intressant i sammanhanget var även vilka lagar, förordningar och handlingsplaner som finns och dessutom hur olika aktörer menar att dessa efterföljs. Teoretiskt sett har fokus legat på att ta reda på hur man kan se problemet ur globalt rättviseperspektiv. För att utforska vilken typ av empiri som finns att hämta rörande mitt ämne, har jag först och främst sökt i kurslitteratur från socionomutbildningen. Jag fortsatte därefter med att googla följande sökord, både var för sig men även sammansatta:

barnsexturism, global*, barnsex, Thailand, sexbrott, lag*, exploatering, rättvis*, prostitution, teori, etc.

Genom dessa sökord har jag fått upp ett stort antal länkar, varifrån jag valt ut de mest användbara, källkritiskt sett. Jag har även prövat att kombinera sökorden samt omvandla samtliga termer till engelska, och söka på dem vilket genererade nya, användbara länkar. Länkarna har i sin tur genererat ett antal nya sökord som jag sökt vidare på, t ex *child abuse, Thai law, etc* . I slutändan har jag provat att kombinera vissa nyuppkomna sökord med varandra för att komma fram till nya sökresultat. Ur alla sökträffar som jag fått, har jag valt att titta närmare på forskning i ämnet, doktorsavhandlingar, organisationers hemsidor och därigenom relaterade länkar. Dessutom har jag valt att direkt söka information på svenska statens hemsida samt Ecpats hemsida för att få fram information om lagar, relevanta SOU,

handlingsplaner och liknande som berör ämnet i fråga. Jag har också sökt vetenskapliga artiklar i ELIN, LIBRIS och LOVISA.

Jag har hittat en mängd användbara källor i såväl tryckt som elektronisk form. Med utgångspunkt ibland annat *Nationell handlingsplan mot exploatering av barn* (2007), SOU 2001:14, The Code of Conduct (för resebranschen) m m, grundade jag basen i min undersökning, dvs vad barnsexturismen innebär, med förförståelse i vilka styrdokument som finns och hur dessa praktiskt används i arbetet mot barnsexturismen. Att finna relevant litteratur i ämnet barnsexturism har varit förhållandevis enkelt. Vad som varit svårare är att finna objektiv fakta då ämnet är tabubelagt och mycket värdeladdat. Många källor har varit från de NGO-aktörer som är aktiva i ämnet och detta bör tas hänsyn till då uppsatsen i första hand bör baseras på källkritisk fakta.

4.4 Övergripande etiska överväganden

Självfallet är det svårt att hålla sig neutral och forskningsinriktad till ett laddat ämne som detta. Jag är medveten om att det är omöjligt att hålla sig helt objektiv till ett ämne som barnsexturismen. Det är något som berör och jag tror att frågeställningar i enkäter och liknande färgas av de personliga tankar man har kring barnsexturismen. Då jag formulerade frågor, skrev missivbrev och författade frågor som skulle läsas av eventuella respondenter och aktörer, försökte jag dock att tänka på att lägga normer och värderingar på hyllan så mycket som möjligt för att försöka minimera risken med att överföra min inställning på respondenten. En tanke som uppstått i efterhand, har varit att jag kanske varit *för* normeringsfri i min frågeställning? Då man talar om ett laddat ämne som barnsexturismen, kanske det känns underligt för respondenten att frågeställaren inte alls verkar känna eller tycka något?

Jag har lagt ner mycket tid till att försöka förstå problemet som fenomen i stället för att förfasas över lidandet och den normativt motbjudande handlingen som är förenat med barnsexturismens överlevnad och utveckling. Jag har medvetet valt att inte fokusera på offrens perspektiv, dels för att det är oetiskt att intervjua och/eller utföra enkätundersökningar på barn (under 18 år) med tanke på integritet och känslomässiga aspekter och dels för att det inte vore praktiskt genomförbart att i Sverige hitta intervjupersoner som fallit offer för barnsexturismen i Thailand. Inte heller vill jag försöka mig på att analysera hur barnsexbrott utomlands påverkar offren i fråga: det är en helt annan diskussion. Inte heller förövaren är i fokus utan jag har valt att intressera mig för fenomenet i stort.

4.5 Sammanfattning

I kombination kompletterar de olika metodvalen (kvalitativ och kvantitativ metod) varandra genom att enkätrespondenternas röster symboliserar värderingar och normer på individnivå och intervjuerna representerar den normativa synen, på organisationsnivå. De olika undersökningsmetoderna bildar en gedigen empirisk bas där fördjupningar inom intressanta frågeställningar möjliggörs. Litteratursökningen har kunnat erbjuda faktakunskaper om ämnet och sökningen har också genererat relevanta teorier för undersökningen. Det finns även annan intressant litteratur i ämnet, nämligen tidigare forskning, vilket kan bidra till ökad förståelse av barnsexturism som socialt och globalt problem.

5. Tidigare forskning

Fenomenet barnsexturism har funnits länge, men först uppmärksammats på senare år i takt med mediebevakning och ökat resande. Det finns sålunda inte mycket forskning i ämnet. Christian Diesen och Eva Diesen vid Juridiska Institutionen på Stockholms Universitet kan i det närmsta ses som pionjärer inom ämnet då de år 2008 publicerade en forskningsrapport på uppdrag av ECPAT Sverige. Delrapporten *Sexualbrott utomlands med svensk anknytning* (Diesen 2008) är en del av projektrapporten *Den rättsliga hanteringen av övergrepp mot kvinnor och barn*. Forskningsrapporten i stort riktar skarp kritik mot den gällande lagstiftningen och Sveriges agerande i denna etiskt laddade barnrättsfråga. Diesen & Diesen har i första hand fokuserat på den juridiskt knutna etiken kring barnsexbrott men rapporten behandlar även den statligt förankrade ansvarsrollen, sett ur globalt etiskt perspektiv. Forskningen är baserad på antalet anmälda barnsexbrott som skett utomlands mellan åren 2004 och 2007, och forskarna uppmärksammar tydliga svagheter med den statistiska tillförlitligheten. Bland annat menar Diesen & Diesen att orsaken till att de finns slående få polisiära ärenden rörande människohandel för sexuella ändamål, är att brotten kodas in under andra kategorier, t ex koppleri, vilket innebär inrikes brott. Även om man tids nog upptäcker att brottet begåtts utomlands, så ändras inte brottsrubriceringen (Diesen 2008, s. 12-15). Tillförlitligheten med studien kan anses vara stor med tanke på att den grundas på statistiskt säkerställda fakta men det framgår inte av rapporten om undersökningen är standardiserad, strukturerad och reproducerbar (May 2001, 117-118), vilket är viktigt ur forskningsmetodisk synvinkel. Begränsningarna jag kan se är att fokus ligger lite utanför den etiska intressesfär som jag i första hand vill beröra, men de *åtgärder* som Diesen föreslår för att effektivisera bekämpandet av barnsexturismen är dock intressanta för denna analys. Nämnvärt i sammanhanget är att ECPAT finansierat forskningsrapporten. Man kan tänka sig att

forskaren, oavsett hög grad av professionalitet, riskerar att bli färgad av finansiärens intressen. Å andra sidan kan man enligt forskningsetiska grunder anse att det är ”forskarens skyldighet att ta fram och visa på hur den verklighet som man studerar faktiskt ser ut, oavsett om det faller en faktisk uppdragsgivare på läppen eller inte” (Citat: Sigbrit Franke, chef för Högskoleverket) (Sveriges Radio, Ekot 2006)..

År 2007 gjordes en förhållandevis omfattande undersökning av företaget Synovate Temo. Undersökningen rörde allmänhetens uppfattning om barnsexturism, och var även den beställd av Ecpat. Syftet var att urskönja om ett urval av svenska medborgare (1028 st) hade uppmärksammat någon form av misstänkt barnsexturism då de var utomlands, på egen semester. Undersökningen visade att en av tio tyckte sig ha bevittnat vad som skulle kunna uppfattas som exploatering av barn i sexuellt syfte. Nio av tio av dessa personer som sett tecken på svenskars inblandning i barnsexbrott utomlands, gjorde dock ingenting. Undersökningen är intressant då den är gjord av ett professionellt undersökningsbolag, och den berör en större målgrupp. Tillförlitligheten är definitivt större än en studie med mindre population. Kritiskt sett kan man dock dra slutsatsen att den inte är representativ för hela svenska befolkningen men den är standardiserad, strukturerad och reproducerbar (May 2001, 117-118). Denna undersökning är intressant i sammanhanget eftersom den kan betraktas som en form av kvantitativ opinionsbaserad undersökning, vilken kan vara mätbar i förhållande till den enkät jag själv presenterar och analyserar. Eftersom undersökningen inte gått att få tag på i fullformat, refererar jag till den utifrån Christian Diesens analys av samma undersökning i sin rapport från 2008. Man bör därför hålla i åtanke att Diesen haft tolkningsföreträde till undersökningen och de fakta som presenteras och analyseras i hans rapport.

Jari Kuosmanen, mans- och prostitutionsforskare på Institutionen för socialt arbete vid Göteborg universitet, menar i forskningsrapporten *Prostitutionen i Norden* (2008) att upp emot 8% av svenska män resp. 0,2% av svenska kvinnor har köpt sex. Av de 2500 tillfrågade, slumpmässigt utvalda männen och kvinnorna svarade 1134 stycken. Undersökningsmetoden har varit enkätbaserad vilket kan förmodas ha fler sanningsenliga svar gentemot en telefonbaserad undersökning. 71% av de sexuella tjänsterna köptes utanför Sverige. Kuosmanens forskning är relevant i sammanhanget då den likt min undersökning varit i enkätform och därmed uppnått en hög grad av anonymitet. Antalet svenskar som köpt sex utomlands är intressant i sammanhanget då jag vill utröna hur vanligt förekommande företeelsen är.

Det finns vid sidan av ovan presenterade material även andra intressanta avhandlingar som dock inte fokuserar till fullo på barnsexturismen på ett globalt plan. Jag har därför valt att begränsa mig till att endast nämna ovanstående tre rapporter.

6. Teori

För att göra en ingående analys har jag valt att problematisera barnsexturismen med teoretisk utgångspunkt i global rättviseteori. Detta är av intresse dels för att se vilka krafter som ligger bakom problemet, dels för att förstå hur de olika svenska aktörerna ser på problemet i fråga. Men vad menar man med begreppet globalisering egentligen? Vad är global rättvisa?

6.1 Globalisering som teori och begrepp

globalisering, förändringsprocess varigenom stater och samhällen över hela jorden knyts samman i ömsesidiga beroendeförhållanden; samlingsbenämning på utvecklingen inom politik, ekonomi och kultur. Ekonomisk globalisering syftar på den tilltagande integreringen av nationella ekonomier. Med kulturell globalisering avses internationell likriktning i konsumtionsmönster och kultur. När termen syftar på politiska förhållanden avses ofta att beslutsfattande flyttas upp från nationell till mellan- eller överstatlig nivå.

(Nationalencyklopedin 2010)

Globaliseringsbegreppet är en vid term som i stora drag beskriver ökade beroendeförhållanden mellan stater, eller beroendeförhållande som är övergripande för många stater. Begreppet har i det närmsta blivit ett positivt laddat modeord som ofta används på den politiska arenan för att beskriva framsteg och utveckling på ett större plan. Man kan välja att se globaliseringen ur olika perspektiv, vars gränser i mångt och mycket flyter samman. De politiska, ekonomiska och kulturella aspekterna av globaliseringen kan ses både som en orsak och som en utveckling av globaliseringen. Den amerikanska sociologen Anthony Giddens presenterar mer individ- och gruppfokuserad definition av begreppet då han lägger på ytterligare ett lager: den sociala aspekten (2003 s. 84). Han menar att globaliseringen intensifierar och utvecklar världsomfattande sociala relationer från macronivå (internationellt) ända ner på micronivå (individnivå): att världsproblemen får effekter i vårt vardagsliv samtidigt som våra handlingar får konsekvenser för andra. Giddens har bidragit starkt till diskussionen om globaliseringen. Han menar att man kan förstå globaliseringen genom att blicka tillbaka på modernitetens historia, då kapitalism och nationalstaten var drivande krafter i denna utveckling (*ibid.* s. 62-85), och dessa krafter fortfarande är vad som driver

globaliseringen framåt, nu mer tillsammans med informationsteknologin. Giddens syn på globaliseringen är att den är en funktion av moderniteten (Collste 2004, s. 42-45), vilket skulle kunna förklara det mer och mer frekvent förekommande användandet av begreppet i politiska debatter. Den amerikanske sociologen Roland Robertson menar till skillnad från Giddens, att globaliseringen främst är en kulturell och idémässig process. Robertson talar även om en global mänsklighet som stärks då människorna ställs inför gemensamma faror och detta stärker så gemenskapen: den globala identiteten (*ibid.*).

6.2 Vad är global rättvisa?

Att se världen som en enhet: ett globalt plan, kan verka enkelt. Vi delar ju alla samma jord. Men talar vi om rättvisa, skiljer definitionen sig från person till person, och från nation till nation avhängigt av gängse normer och värderingar. Det hav av invånare som befolkar planeten är alla olika i fråga om etnicitet, kultur och religion. ”Frågan om vad global rättvisa kan innebära är primärt etisk” menar Collste (2004, s.19), och anser att det är rättviceprinciperna gällande ekonomiska, politiska och sociala värden som styr. Men är det då möjligt att enas om vad som är rättvist, på ett globalt plan? I en idealisk värld hade alla nationer varit suveräna, oberoende och maktmässigt sätt jämställda. Så är dock inte fallet. I realiteten bildar länder handelsallianser med ekonomisk politik som katalysator. Nationer enas om fördrag som gäller ett antal utvalda stater men exkluderar andra då man inte passar in i mallen, likt EU.

John Rawls är en av de mest framträdande nutidsfilosoferna som starkt påverkat de senaste decenniernas diskussioner kring rättvisebegreppet. Han har främst intresserat sig för rättviseprinciper som är giltigt på nationsnivå och teorierna har kritiserats för att ”snäva in betydelsen av rättvisa till en fråga om fördelning” (*ibid*, s.23). Rawls teorier rör sig huvudsakligen kring tankar om social rättvisa. Han menar bland annat att regeringen har en viktig uppgift i att upprätta och vidmakthålla vissa bakgrundsinstitutioner, vilka kan vara såväl statliga som icke-statliga, men samtliga maktmässigt underordnade. Rawls verk är djupgående och berör många aspekter inom rättvisesfären. Hans sätt att betrakta ”ett folk” som nationsbundet och hans oförmåga att se globaliseringens effekter på ett större plan kritiseras av Collste (*ibid*, s. 128).

6.3 Collstes teori om global rättvisa

Göran Collste, professor i tillämpad etik vid Linköpings universitet, har utformat någon av en teoretisk förlängning eller bredd av Rawls teori om rättvisa. Collste utgår ifrån den

grundläggande normativa principen att varje människa har lika rätt till jordens resurser, vilket i sin tur kan knytas till hennes människovärde (*rättvis princip*). En annan normativ utgångspunkt är att varje människa har rätt att kunna utöva inflytande över beslut som tas då de påverkar personen i fråga (*demokratiprincip*) (Collste 2004, s. 34). Han ser begränsningar i Rawls teori, eftersom den är utformad att passa på nationell nivå. Collstes tankar kring en mer globalt förankrad etisk teori innebär att det trots religions- och kulturbundna olikheter, bör finnas någon form av fundamental, internationell grundvärdering då vi talar om etiska principer för global rättvisa (*ibid*, s. 162). Han menar att de människor och organisationer som står bakom dessa etiska principer måste ha någon form av konformitet i sitt etiska tänkande och kunna lägga sina personliga grundantaganden, levnadstankar och allmänna doktriner till sidan till förmån för ”the greater good”. Denna form av förståelse, acceptering och tillämpning av globalt gemensamma etiska principer möjliggör införlivande på lägre nivå; nationell så väl som individuell. Collste menar att kulturskillnader i sig inte bör kunna utgöra ett hinder då det i mångkulturella samhällen – som Sverige – finns någon form av grundvärderingar som ”alla” kan acceptera. Rawls diskuterar detta på nationell nivå, medan Collste menar att samma princip är överförbar på ett globalt plan (*ibid* s. 163). Collstes övergripande syn, är det både möjligt och nödvändigt att utforma principer för global rättvisa.

6.3 Sammanfattning

Det finns tydliga kopplingar till kultur och religion som genomsyrar definitionen av vad som kan anses rättvist. Kan man anta att en svensk, manlig direktör med flott boende och firmabil har samma grundtankar om rättvisa som en thailändsk kvinnlig, föräldralös barflicka som sover på en madrass på golvet i kusinens lägenhet? Ytterligheter måhända, men filosofiskt sett kan sådana tankar om etik och rättvisa vara intressanta. Den typen av övergripande rättviseetik som Rawls och Collste talar om är dock inte jämförbar med absolut rättvisa på individnivå. Man talar snarare om en större, mer allmängiltig rättvisa som är världsomfattande.

7. Analys

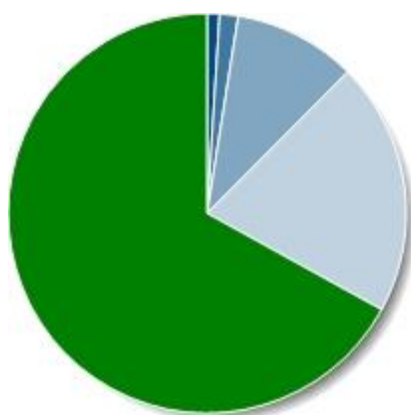
Så vad är det då som orsakar barnsexturismen? Är de svenska aktörerna och respondenterna i enkätundersökningen överens om vilka åtgärder som bör tas för att motverka barnsexturismen i Thailand? Är målsättningen gemensam för alla aktörer och menar man att Sverige tar sitt

ansvar? Med utgångspunkt i global rättvisesteori, i kombination med den empiri jag anskaffat mig, ska jag försöka svara på dessa frågor.

7.1 Orsak

Att hitta en unik orsak till varför barnsexturismen existerar är naturligtvis omöjlig. Som tidigare nämnts är problemet mångfacetterat och kan förklaras genom en sammansatt syn av flera faktorer. De tre researrangörerna Ving, Apollo och Fritidsresor svarade alla att de menar att barnsexturismens grundläggande orsak är *fattigdom*. Denna syn bekräftas av respondenterna i webbundersökningen: 33% (65 personer) menar att en *mycket trolig* orsak till att barnsexturismen finns är att man har förhållandevis mycket pengar som turist i Thailand, och 30% (59 personer) menar att det är en *trolig* orsak och ytterligare 20% (39 personer) anser att det är en *ganska trolig* orsak. Globaliseringen styrs av bland annat ekonomiska processer (Collste 2004, s.24). Det finns växande klyftor mellan rika och fattiga, i synnerhet så man jämför väst och öst och dessa orättvisor kännetecknas inte bara av sämre levnadsstandard för individen, utan även av skillnader i inflytande, dvs. hur en individ kan påverka sin livssituation (*ibid.*). Tanken om att fattigdom är ett hot mot mänsklig värdighet, och att en individs frihet kan begränsas av den beroendeställning personen befinner sig i som fattig, är central i detta avseende eftersom bristen på pengar kan tvinga individen att göra saker mot sin egentliga vilja för sin överlevnads skull: som att prostituera sig (Collste 2004, s. 113).

Svensk sambandspolis och forskare i ämnet menade båda att det är *efterfrågan* som styr,

Figur 1: Orsaker till barnsexturismen? Efterfrågan som trolig orsak.

men de påpekar båda att det egentligen är ett socialt konstruerat problem som består av flera olika samverkande faktorer. Synen på att det är efterfrågan som styr bekräftas av respondenterna i webbenkäten. 67%, dvs 134 st av de svarande anser att faktumet att "De finns de som vill köpa sex av barn" är mest troligt som orsak till varför barnsexturismen existerar (se Fig. 1).

Kuosamanen (2007) pekar i sin undersökning på att av de svenska män som köpt sex av en prostituerad (8% av samtliga tillfrågade), hade 71% gjort det utomlands. Det framgår dock inte av undersökningen om "utomlands" innebär ett närliggande land (ex. Baltikum där prostitutionen ökat kraftigt de senare åren) eller om sexköpen skett t ex i Thailand. Inte heller är ålder på den prostituerade nämnd i Kuosamanens undersökning, vilket gör att det inte går att dra någon som helst

parallell till barnsexturismen i Thailand. Det som är intressant i sammanhanget är att en så pass hög procent av de svenska sexköparna, anger att de utfört sexköpet utomlands.

Andra troliga förklaringar som samverkar till att barnsexturismen existerar, är förövarens sexuella behov, fattigdom och låg utbildning med dess bidragande omedvetenhet om sina mänskliga rättigheter, enligt svensk sambandspolis. Forskaren anser att ”kulturella fördomar, ignorans, likgiltighet och avtrubning genom alkohol är företeelser som minskar tröskeln i förhållande till motsvarande handlande hemma”. Detta bekräftar tanken på att barnsexturismen är ett mångfacetterat problem med många bakomliggande orsaker.

Någon som framkom i webbenkäten var att förhållandevis många respondenter, 82% (165 personer), ansåg att utbudet av barn som säljer sex i Thailand var en *mycket trolig, trolig* eller *ganska trolig* anledning till anledningen varför barnsexturismen existerar i Thailand. Graderingsskalan på denna fråga var femskalig där 1 är *inte alls trolig* medan 5 är *mycket trolig*. Om efterfrågan finns, kommer följaktligen utbudet (tillgången) i enlighet med grundläggande ekonomisk teori.

Att det har blivit enklare att resa och att internet är en tänkbar orsak för informationsspridning är andra orsaker som respondenterna ansåg troliga: 80% (157 personer) menar att det är troligt eller mycket troligt att den förenklade resandet är en sannolik orsak till barnsexturismen medan 84% (164 personer) anser att internet som informationskanal är en trolig eller mycket trolig anledning. Just vad gäller informationskanaler, instämmer Giddens i att globaliseringens krafter inte bara förhåller sig inom större, globala system utan att den genomsyrar vår vardag bland annat genom internetkontakter med omvärlden (Giddens 2003, s. 85).

Det man däremot *inte* tror är en bakomliggande orsak är främst att man blir lurad att göra det som turist och att lagen i Sverige tillåter det, vilka var två andra val (Bilaga 3). Frisvaren gav också en syn på att flera respondenter menade att barnsexturismen handlar om en ”maktfråga och skev människosyn” (citat från undersökningen). Åsikter om maktaspekten var mycket jämnt fördelad i enkätens värderingsfråga om troliga orsaker till varför barnsexturismen finns: ungefär lika många menade att det var en mycket trolig orsak, som att det var en *inte* trolig orsak till att barnsexturismen existerar. Övriga aktörer svarade inte konkret på denna fråga.

7.2 Åtgärd

Då det gäller åtgärder som bör tas för att motverka barnsexturismen svarar Apollo att det dels är åtgärder på hemmaplan, dvs. upplösande av tabu, som är av vikt; att kunna tala öppet om problemet och att ”människor inte blundar för att det förekommer”. Dessutom är utbildning av personal och utvidgat samarbete av lokala samarbetspartners en betydelsefull åtgärd. Fritidsresor instämmer i detta: man anser att det är viktigt att konsekvent arbeta utefter ECPATs Uppförandekod (Code of Conduct 1999). Sambandspolisen anser att många aktörer bör vara engagerade i gemensamma åtgärder. Bland annat handlar det om utbildning och information och medvetenhetgörande hos såväl rättsväsende och myndigheter som medborgare i största allmänhet. Forskare i ämnet tycker att upplysning om förekomsten och straffbarheten är mycket relevant, följt av internationellt samarbete när det gäller polisarbete och lagföring, samt att stoppa barnporr på internet. Socialdepartementets representant menar att viktiga åtgärder är att ”utveckla och förbättra lagstiftningen”. Respondenterna i undersökningen höll med forskaren och Socialdepartementets representant i denna fråga: 85% (146 personer) menar att fler svenskar bör kunna dömas i Sverige såväl som i Thailand. 74% (127 personer) ansåg också att bättre samarbete mellan länderna skulle vara en lämplig åtgärd i arbetet mot barnsexturismen i Thailand. Ett internationellt samarbete är av stor vikt och att samverka, stort engagemang och långsiktigt tänkande är avgörande, anser svensk sambandspolis.

Åtgärdsförslag som framkom i enkätundersökningen, men som ingen svensk aktör föreslagit var *Mer insatser och stöd till de utnyttjade barnen för att skydda dem från ytterligare utsatthet* (79% eller 135 personer). Flertalet svenska aktörer svarade dock att fattigdom är en grundläggande orsak till att barnsexturismen existerar, och man skulle då kunna dra slutsatsen att man indirekt anser att en åtgärd på detta plan vore viktigt, men att man som svensk aktör med fokus på barnsexturismen inte har någon större möjlighet att arbeta emot fattigdom i Thailand. Kopplingen mellan fattigdom och utsatta barns särställning i samhället verkar vara tydlig i detta hänseende.

Det framkom också av enkätundersökningen att många respondenter: 80% (136 personer) menade att man borde *införa bättre sätt att anmäla misstänkta barnsexbrott i Thailand*. I Temo-undersökningen från 2007 framkom att nio av tio som sett tecken på svenskars inblandning i barnsexturism inte gjorde någonting. Frågan är då om man inte haft kunskap om hur man ska förmedla misstankarna, eller om man helt enkelt vetat om befintliga informationskanaler men av andra skäl valt att inte tipsa polisen eller andra myndigheter.

Enligt svensk sambandspolis finns sedan 2007 en tipslänk på svenska ambassadens hemsida som komplement till de andra kanaler som finns för att anmäla misstanke om sexuella övergrepp på barn utomlands. Kan det vara så att respondenterna i webbenkäten samt i Temo-undersökningen inte är medvetna om dessa kontaktmöjligheter? En möjlig förklaring kan vara att trots researrangörernas ansats att informera resenärerna (Code of Conduct 1999), tar resenärerna av okänd anledning inte till sig informationen. Bland frisvaren i enkätundersökningen hördes följande röst:

”Jag vet inte tillräckligt. Jag vet inte heller var jag som turist kan vända mig om jag misstänker något. Har inte stor tillförlitlighet till polis i Thailand.”

Anonym (2010-07-27 17:58:36)

67% (115 personer) menade också att man borde införa hårdare straff i Sverige. Diesens undersökning och rapport (2008) menar tvärtom att det inte i första hand är lagarna i sig det är fel på trots att vissa luckor finns, utan det är själva tillämpningen av lagarna som felar (Diesen 2008, s.57). Som tidigare nämnts finns ett dilemma gällande ärendeförfarandet vid anmälan av brottslig handling: ett brott ska enligt den så kallade territorialprincipen utredas och lagföras i det land där brottet ägt rum (Diesen 2008, s.15). Har det skett ett sexuellt övergrepp mot barn i t ex Thailand, skall brottet lagföras där även om gärningsmannen är svensk. Alltså, om en anmälan kommer in till svensk polis rörande ett barnsexbrott i Thailand, skall den svenska polismyndigheten enligt territorialprincipen ”återlämna” ärendet till Thailand, där brottet begåtts. Thailändsk polis ska ta emot anmälan, thailändsk åklagare ska åtala svensken och thailändsk domstol ska döma, enligt landets rådande lagstiftning. Det finns undantag från denna huvudregel, vilka innebär att bland annat delar av rättsprocessen kan ske i Sverige i exemplets hänseende, t ex på grund av att Sverige inte utlämnar svenska medborgare (Lag 1957:668). Alternativet blir då att åtala i Sverige men samarbetet med utländska myndigheter är ofta bristfälligt. Dessutom presenteras sällan det andra landets förundersökningar med bevisföring och målsägarens utsago för svenska myndigheter, vilket i sin tur leder till att många ärenden läggs ner i brist på bevis (Diesen 2008). Hade gärningsmannen gripits på plats, t ex i Thailand hade sålunda förutsättningarna för åtal varit bättre. Man kan tänka, att allra bäst vore att ha ett väl fungerande, globalt samarbete gällande juridiska frågor. I Temo-undersökningen från 2007 framkom att sex av tio svenskar trodde att svenskar kan dömas i Sverige för sexualbrott begångna mot barn utomlands, vilket i praktiken är möjligt men endast fyra fällande domar har kommit sedan 2005 då lagarna sågs över (*ibid*, s 51). Diesen menar att ”polisiära rutiner och legal praxis” behöver ses över i Sverige, och man bör

ta fasta på hur den extraterritoriella lagstiftningen fungerar på andra rättsområden, t ex gällande narkotikabrott (*ibid.* s. 57). Han menar också att det skulle behövas utökad samarbete i form av ett nytt centralt organ på nationell nivå, innefattande polis, åklagare och UD-personal vilka kan bistå de lokala polis- och åklagarmyndigheterna då det gäller sexualbrott utomlands. Svensk sambandspolis, menar att denna form av internationell samverkan är införlivad på internationellt plan då Rikskriminalpolisens grupp mot sexuell handel av barn har nära samarbete med sambandskontoret i Thailand. Svensk polis i Thailand har inte möjlighet att arbeta operativt berättar sambandspolisen, utan fokus ligger på samarbetet med den lokala polismyndigheten och andra aktörer som t ex ECPAT. I enkätundersökningen framkom dock att endast 11% (18 personer) tyckte att det vore en bra idé att placera fler svenska poliser i Thailand.

Måhända finns det andra möjligheter som kan främja samarbetet mellan ländernas rättsliga instanser? Giddens menar att globaliseringen ger upphov till orättvisor som går utanför nationsgränserna och som ligger utanför aktuella politiska strukturers handlingsområde. Han menar att då nationen är oförmögen att hantera ett internationellt problem, bör man skaffa nya former av globalt styre som kan hantera globala problem på ett globalt vis (Giddens 2003, s. 85). Detta skulle kunna appliceras på EU som existerar och är övergripande för de europeiska länder som är med i unionen, men även på en möjlig global motsvarighet till EU, som inte bara handlar i ekonomiskt och politiskt syfte utan snarare med sociala värderingar och rättvisaspekten i fokus. Dilemmat med denna liknelse, är att EU förutsätter att formella antagningskrav på t ex demokrati, bruttonationalinkomst och liknande är uppfyllda, vilket på ett globalt plan skulle exkludera ett antal länder, såväl utvecklingsländer som länder med annorlunda styre. Möjligen skulle anstiftandet av en globalt övergripande organisation, inriktad på såväl sociala som etiska intressen, utan egna egentliga vinstsyften, vara en lösning för detta problem?

Collste anser att globaliseringen bidrar till ett globalt övergripande beroende mellan nationerna, vilket i sin tur skapar grund för att skipa global rättvisa (Collste 2004, s.199). Hans teori om global rättvisa innefattar att överföra resurser till de sämst ställda individerna och grupperna. Om man tänker sig att de sexuellt utnyttjade barnen i Thailand är en marginaliserad och utsatt grupp så torde Sverige enligt Collstes globala rättviseteori handla etiskt korrekt genom att placera svensk polis i Thailand. Detta påstående stöds även av Giddens, som argumenterar för att nya former av global styrning möjliggör utvecklingen av

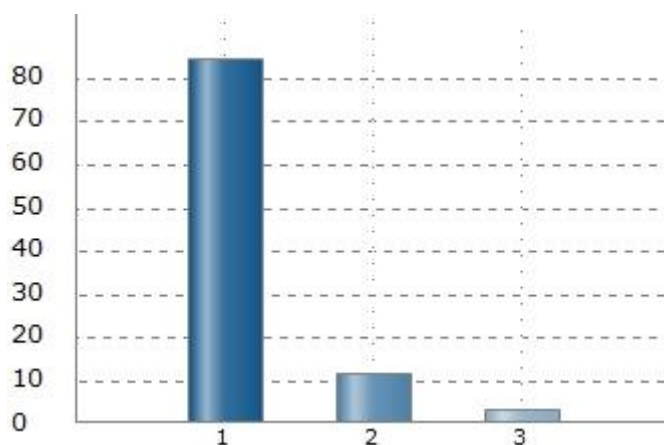
kosmopolitisk världsordning som innefattar nya, tydliga regler och normer för global världsordning och rättvisa (Giddens 2003, s. 84).

7.3 Målsättning

Apollo menar att målet är en nollvision: att inget barn ska utsättas för övergrepp av turister eller någon annan. Fritidsresor och Vingresor hänvisar till ECPATs Code of Conduct (1999), som har samma ståndpunkt. Sambandspolis i Thailand, menar att målsättningen är att identifiera förövare och få dem att ta ansvar för sina handlingar. Dessutom är en målsättning att erbjuda det utsatta barnet vård och omsorg. Socialdepartementets målsättning är i samma linje som researrangörerna: inga barn i andra länder ska utsättas för sexuell exploatering av personer från Sverige och om de gör det, ska de erbjudas stöd och hjälp. Han menar även att Sverige ska bidra till ett effektivt internationellt samarbete i frågan. Frågan om målsättning har inte ställts till enkätrespondenterna.

7.4 Ansvarstagande

Det finns ett antal svenskar som köper sex av barn runtom i världen. Men är barnsexturismen i Thailand ett internationellt problem? Har Sverige något ansvar när sexköpet sker i Thailand: ska Sverige agera? Respondenterna i undersökningen ansåg med tydlig majoritet (171 personer eller 85%) att ”barnsexturismen i Thailand är ett problem som Sverige bör arbeta för att motverka” (kolumn 1), medan 12 % (24 personer) tyckte att ”barnsexturismen i Thailand ÄR ett problem, men jag tycker inte att Sverige måste arbeta emot det.” (kolumn 2). Endast 3% (7 personer) menade att ”barnsexturismen i Thailand är inget problem och Sverige behöver inte arbeta emot det.” (kolumn 3). Merparten anser tydligt att Sverige som nation bör agera i problemet med barnsexturismen i Sverige.

Figur 2: Sverige - ska vi agera?

Men uppfyller Sverige som nation det ansvarstagande som respondenterna menar att Sverige har? Samtliga svenska aktörer och enkätrespondenter fick kommentera påståendet

"Sverige tar sitt ansvar och agerar aktivt mot barnsexturismen i Thailand."

Vad innebär det då att "ta sitt ansvar"? Jag är medveten om att tolkningsföreträdet till detta påstående är individuellt för varje enskild respondent, såväl som intervjuperson. Det är omöjligt att veta vad var och en läser in i begreppet "ansvar". Min tanke var att ansvaret som Sverige har (eller inte har) är att agera aktivt i för respondenten tillfredsställande (eller otillfredsställande) form. Forskaren i ämnet håller inte alls med i påståendet om att Sverige tar sitt ansvar, då han anser att det mest handlar om deklamationer och inte konkret handlande på ett internationellt plan. Han menar att frågan om barnsexturismen är klart eftersatt och inte alls behandlas lika ingående inom EU som t ex trafficking-problemet. Han anser även att "det enda positiva som hänt på sistone är att polisen tillsatt en särskild utredningsgrupp för ändamålet". Två av researrangörerna har inte svarat konkret på denna fråga, men den ena researrangören riktar kritik mot regering och riksdag, som man menar "inte har gjort allt de kunnat för att driva frågan framåt", med åsyftan att Sverige kunde gjort mer som ordförandeland i EU. FN som internationellt organ riktar via Barnrättskommittén liknande kritik mot Sverige för att inte uppfyllt åtagandet med barnkonventionen i tillfredsställande utsträckning, utan menar istället att alltför stort ansvar lämpas över på de svenska NGOs som är aktiva inom området (Barnombudsmannen 2009). Rawls hävdar att staten har en viktig uppgift i att upprätta och vidmakthålla vissa bakgrundsinstitutioner med fokus på bland annat social rättvisa (Collste 2004, s.123-125), men Collste påpekar att detta påstående egentligen syftar på en nation som isolerad stat, och inte i samverkan på global nivå. Rawls grundtanke är att folket i världens alla nationer har möjlighet och kapacitet att själva skapa rättvisa institutioner, vilket Collste kritiserar (*ibid.*). Han menar att universella rättvisepprinciper i globaliseringens kölvatten bör skapas av "rika" nationer – dessutom i samförstånd. Detta kan appliceras på problemformuleringen genom att Sverige som nation bör engagera sig i barnsexturismen i Thailand för att skapa rättvisa för den thailändska befolkningen, helst i samförstånd med andra nationer.

Av enkätrespondenterna menade 35% (68 personer) att Sverige inte agerar aktivt fastän man borde och 30% (59 personer) menade att man hade för lite information för att ta ställning. Samtidigt, i en annan fråga, visade resultaten att de allra flesta hade för lite information för att kunna värdera hur mycket respektive presenterad aktör gör i kampen mot barnsexturismen i Thailand. Detta kan tyda på att den allmänna uppfattningen är att Sverige som land inte gör tillräckligt, trots att man i praktiken inte är på det klara vem som egentligen gör vad. 17

respondenter menade i sina fritextsvar att Sverige borde göra mer även om man agerar i frågan. Flera åsikter i frågan om Sveriges ansvar och agerande var:

”Om Sverige agerar aktivt så vet jag inte om det.” Anonym (2010-07-08 15:49:50)

”Sverige har ansvar för att sina medborgare inte köper sex från barn i sverige och utomlands. Det är dock omöjligt för sverige att eliminera korruptionen i Thailand. Endast Thailändarna kan göra detta själva. MEN Sverige kan definitivt agera aktivt genom att straffa svenska pedofiler som kommer hit och utnyttjar fattiga barn. Usch!”

Anonym (2010-08-02 10:18:00)

Antagligen är det, precis som respondenten menar, inte möjligt att Sverige som solitärt land kan påverka situationen i Thailand. Samtidigt finns tanken om att globaliseringen förändrar världen och detta skapar nya förutsättningar för social etik. Vi bör, som nation i samförstånd med andra nationer, formulera principer för global rättvisa för att rätta till orättvisor som uppstår med anledning av klyftor mellan fattiga och rika i världen (*ibid.* s. 145-151).

7.5 Global rättvisa – en utopi?

Finns det då något som kan kallas global rättvisa? Giddens och Rawls förespråkar generellt sett en mer homogeniserad bild av globaliseringen och dess rättvisor med fokus på universella gemensamma nämnare, medan Collste snarare menar att vi bör se globaliseringen som heterogeniserad med fokus på det liv som levs i respektive land (Giddens 2003, Collste 2004). Likheterna bakom Giddens och Rawls bild av globaliseringen är att det ses som en funktion eller påföljd av moderniteten, och det är då ofrånkomligt att koppla ett västerländskt etiskt perspektiv på globaliseringen i sig. Collste menar däremot att den etiska grunden istället bör skapas på en global nivå, förutsatt att människorna skulle kunna inse de etiska principernas berättigande (2004, s. 163-165). Han ser dock att det finns en *institutionell invändning* mot global rättvisa: även om man skulle kunna enas om någon form av etiskt globalt liktänkande, så finns det ingen global institution som kan implementera dessa rättvisepinciper. Det som på nationsnivå utförs av staten och dess myndigheter i form av beslutstagande, utförande och sanktioner då principerna inte efterlevs, har i dagsläget ingen global motsvarighet (Collste 2004, s. 152-155). Giddens talar även han om internationella, överstatliga organisationer som styr eller övervakar andra verksamheter på olika nivåer (Giddens 2003), t ex FN, som länkar samman länder i olika intresseområden och konstellationer.

Man kan även fråga sig om det finns en typ av gemenskap och samhörighetskänsla som på internationell nivå enar folket och bidrar till acceptans då det sker omfördelningar av resurser, och liknande? Rawls begränsar sig till att tala om nationsgemenskap, då han inte avhandlar ett internationellt perspektiv i frågan. Han menar dock att bland det viktigaste ett samhälle bör bestämma sig för, är hur man ska förhålla sig gentemot andra samhällen (Collste 2004, s. 180), vilket är ett viktigt perspektiv ur rättvisaspekt. Denna syn kan appliceras på uppsatsens frågeställningar; hur vill Sverige förhålla sig till omvärlden och de globala orättvisor som finns? Collste har fokus på den globala samhörigheten men ser även dilemmat med en möjlig avsaknad av gemenskap mellan folkslag på internationellt plan, vilket han kallar en *ideologisk invändning* mot tanken på global rättvisa. Collste menar att trots att dessa invändningar existerar, bör man se global rättviseteori som en idealistisk, vägledande teori som snarare pekar ut en målsättning än att den är en exakt teoretisk "sanning".

7.6 Sammanfattning

Att sammanfatta perspektiven hos en diversifierad grupp av svenska aktörer och analysera åsikter från ett urval av befolkningen är svårt att göra i korta drag. Orsaken till varför barnsexturismen finns är det olika meningar om. En av de mest förekommande orsaksförklaringarna i undersökningen är fattigdomen i Thailand som driver barn och unga till prostitution. Efterfrågan, dvs att det finns svenskar med sexuell drift som väljer att köpa prostituerade i Thailand, är en annan tänkbar anledning till varför barnsexturismen vuxit sig stor. Tankar kring ökad turism och enklare resande är också vanligt förekommande. Det finns ingen helt enhetlig syn på vad grundorsaken till barnsexturism är – kanske just för att orsakssambandet är mångfacetterat och består av samverkande faktorer.

Följaktligen blir även synen på vilka åtgärder som ska tas, splittrad. Aktörerna har dessutom olika roller och företräder olika myndigheter vilka arbetar efter sina respektive policys, riktlinjer och målsättningar. Att upplösa tabut som trycker över ämnet barnsexturism är en återkommande tanke både hos de svenska aktörerna och hos respondenterna av webbenkäten. Man menar också att det behövs en högre grad av globalt samarbete för att komma åt problemet, och enkätrespondenterna efterlyser även mer information om vart man kan vända sig för att anmäla misstänkta sexbrott i Thailand.

Att aktörerna arbetar mot samma mål är uppenbart: samtliga menar att man siktar på en nollvision där inga barn exploateras sexuellt av svenskar i Thailand. En idealistisk syn måhända, men samtidigt en god grundtanke.

Om Sverige som nation tar sitt ansvar eller inte är däremot en annan diskussion.

Uppfattningen hos webbrespondenterna var ganska tydlig: man anser inte att Sverige tar det ansvar som man förväntas göra. Samtidigt finns det en stor osäkerhet hos de svarade om vilka aktörer som faktiskt gör vad i Sverige. Flertalet av de svenska aktörerna menar att ECPAT drar det absolut tyngsta lasset i kampen mot barnsexturismen i Thailand, och FNs Barnrättskommitté instämmer i detta påstående (2009) då de upprepade gånger kritiserat Sverige som land bland annat för att man förlitar sig för mycket på de nationella NGOs som är aktiva på lokalt plan. Socialdepartementet delar inte denna uppfattning utan menar att man gör vad man kan för att arbeta aktivt för barns rättigheter, även inom området barnsexturism. Man menar dock att det alltid finns mer man kan göra, och att Sverige gör goda ansatser, bland annat genom skärpt lagstiftning.

8. Avslutande diskussion

Arbetet med denna uppsats har varit en resa. Jag startade min färd från min bas med ryggsäcken packad av subjektiva bedömningar, tankar och värderingar, kulturellt betingade normer grundade på den förförståelse för ämnet som jag hade. I princip allt jag trodde att jag visste var kunskap som grundade sig på nyheter och artiklar publicerade i mediekanaler. Under färden gjorde jag upprepade ansatser att göra mig fri från min packning; att se problemet med objektiva ögon och att möta den information jag hade framför mig utan att vara dömande. Naturligtvis har jag inte lyckats. I varje människa finns någon form av grundläggande idé om rättvisa som är svår – eller rentav omöjlig – att helt koppla bort. Troligen är det så, att denna egenskap är en del av att vara mänsklig.

Den gedigna kunskapsbas som enkätundersökningens resultat erbjöd har genererat mer empiri än jag utrymmesmässigt kunnat tillämpa, mycket eftersom det förhållandevis stora antalet svar möjliggjort att jag till exempel skulle kunnat ha applicerat empirin i min undersökning genom att se om urvalsgruppens normer och värderingar var genusbetingade. Intressant vore också att se om åsikterna skiljer sig i förhållande till var i landet de svarande bor, eller vilken ålderskategori respondenterna är i.

Brister i undersökningen finns självklart; bland annat har jag förstått att vissa frågor haft för många svarsalternativ och jag har också blivit införstådd med att definitionen angående vad

som är ett barn gått mycket isär hos respondenterna. Min ansats med att använda mig av FNs barnkonventions definition av ett barn, dvs en individ under 18 år, höll inte riktigt måttet då fokus låg på ämnet barnsexturism. Intressant i sammanhanget är att lagen i Sverige menar att sexuell självbestämmanderätt inträder vid 15 års ålder, men det var svårt att i enkäten få fram att det juridiskt sett anses vara en olaglig gärning om gärningsmannen förmår en 15-18-åring att utföra sexuella handlingar mot betalning, eftersom det då klassas som prostitution. I dagsläget i Sverige förs, enligt min vetskap, mest statistik kring sexuella brott mot 0-18-åringar eftersom just Barnkonventionen är vägledande i svensk lagstiftning vad gäller barnrättsperspektivet. Man kan tänka sig att det vore lämpligt att separera statistik rörande brottsoffer i åldern 0-14 år, respektive 15-18 år med utgångspunkt dels i pedofilidiskussioner men även då man refererar till barn i största allmänhet. Kanske är begreppet barn något missvisande ur den definition jag valt att använda mig av i uppsatsen och undersökningen och detta har väckt tanken att problematisera barnbegreppet ytterligare, ur juridisk synvinkel men även i normativt hänseende, dvs hur definieras ett barn av en urvalsgrupp kontra hur ser myndigheter och lagstiftning på samma begrepp?

Jag tycker mig ha svarat på frågeställningarna utifrån inhämtad empiri, men insamlingen av fakta, värderingar och åsikter kring barnsexturismen i Thailand har genererat många följdfrågor. Hur ser det thailändska arbetet mot barnsexturismen ut ”på hemmaplan”? Är mutor så pass utbredda bland thailändsk polis och rättsmyndighet som det låts påskina? Är det möjligt att skapa en global gemenskap för att arbeta fram universella rättvishetsprinciper och se till att de efterföljs, trots ekonomiska, politiska, kulturella och religionsbundna skillnader? Analysen har inneburit att många alternativa tankar och möjliga perspektiv presenterats för mig, vilket är en spännande möjlighet för en nyfiken själ. Jag menar att det finns anledning att tro att Sverige kanske inte riktigt gör allt man kan för att bekämpa barnsexturismen i Thailand, i alla fall inte från statligt håll. Jag kan personligen tycka att ECPAT och andra frivilligorganisationer (NGOs) tar ett alldeles för stort ansvar jämfört med Sverige som nation. Men å andra sidan är det väl bättre att någon agerar för mycket än att alla agerar för lite...?

Källförteckning

Aspers, Patrik (2007) *Etnografiska metoder: att förstå och förklara samtiden*. Malmö: Liber.

Barnombudsmannen (2009) *FN:s barnrättskommitté* (elektronisk)

<http://www.barnombudsmannen.se/Adfinity.aspx?pageid=4534> (2010-08-15)

Bishop, Ryan & Robinson, Lillian S. (1998) *Night Market: Sexual Cultures and the Thai Economic Miracle* New York: Routledge

Blom, Björn, Morén, Stefan & Nygren, Lennart (red) (2006)

Kunskap i socialt arbete: om villkor, processer och användning. Stockholm: Natur och Kultur.

Brottsbalken BrB 6:4 och BrB 6:9

Code of Conduct for the Protection of Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism (1999) *The Code* (elektronisk) http://www.thecode.org/index.php?page=1_1 (2010-08-10)

Collste, Göran (2004) *Globalisering och global rättvisa* Lund: Studentlitteratur

Dagens Nyheter (2009) "Svenska barnsexturister kan räkna med att gå fria" (elektronisk)

<http://www.dn.se/debatt/svenska-barnsexturister-kan-rakna-med-att-ga-fria-1.904813> (2010-07-12)

Diesen, Christian och Diesen, Eva (2008) *Om barnsexturism/svenskars sexuella exploatering av barn i andra länder – brotts som finns men inte syns och framför allt inte åtgärdas* Stockholm: Ecpat

ECPAT Sverige (2009a) *Barnsexturism och svenskars övergrepp utomlands* Informationsblad

ECPAT Sverige (2010) *Ett globalt nätverk* (elektronisk)

<http://www.ecpat.se/index.php/om-ecpat/historik> (2010-07-16)

ECPAT Sverige (2009b) *Kommersiell exploatering av barn* Informationsblad

Giddens, Anthony (1994) *Sociologi* Lund: Studentlitteratur

IT-kommissionen *Rapport 1/2002 Vem använder internet och till vad? Spridning av internet bland befolkningen* (elektronisk) (.pdf)

http://www.itkommissionen.se/dynamaster/file_archive/020320/965b7110d73f80ee99e6d5e5df0ce45b/Rapport%20Vem%20anv%e4nder%20Internet0304.pdf (2010-08-01)

Kuosmanen, Jari *Tio år med lagen. Om förhållningssätt till och erfarenheter av prostitution i Sverige* Ur Forskningsrapport TemaNord 2008:604 Prostitutionen i Norden.

Forskningsrapport, s. 357-381 (elektronisk) (.pdf)

http://www.norden.org/da/publikationer/publikationer/2008-604/at_download/publicationfile

May, Tim (2005) *Samhällsvetenskaplig forskning*. Lund: Studentlitteratur.

Nationalencyklopedin (2010) *Sökord: globalisering* (elektronisk)

<http://www.ne.se/globalisering> (2010-08-09)

Proposition 2004/05:45: *En ny sexualbrottslagstiftning*

http://www.riksdagen.se/Webbnav/index.aspx?nid=37&dok_id=GS0345 (2010-08-09)

Regeringskansliet: Regeringens webbplats om mänskliga rättigheter (1989) *FNs konvention om barnets rättigheter* (elektronisk) (.pdf)

http://www.manskligarattigheter.gov.se/dynamaster/file_archive/020521/a2fe55424340e999aed047eb281537d7/fn_891120.pdf (2010-08-10)

Regeringskansliet: Socialdepartementet (2007a) *Nationell handlingsplan mot sexuell exploatering av barn* (elektronisk) (.pdf)

<http://www.regeringen.se/content/1/c6/09/71/53/b7e05a16.pdf>

Regeringskansliet: Utrikesdepartementet (2007b) *Mänskliga rättigheter i Thailand 2007* (elektronisk) (.pdf)

http://www.humanrights.gov.se/dynamaster/file_archive/080317/55c7f440968aac169e28f53bc3c8947/Thailand.pdf (2010-08-09)

Schiratzki, Johanna (2006) *Barnrättens grunder* Lund: Studentlitteratur

SOU 2001:14 *Sexualbrotten - Ett ökat skydd för den sexuella integriteten och angränsande frågor* (elektronisk) (.pdf) <http://www.regeringen.se/sb/d/108/a/607> (2010-07-01)

Sveriges Radio, Ekot (2006) *Forskare upplever etiska konflikter*

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=856974> (2006-04-16)

UNICEF (2010) *Barnkonventionen måste gälla som svensk lag*

<http://www.unicef.se/opinion/unicefs-barnrattsfragor-i-sverige/gor-barnkonventionen-till-lag> (2010-08-13)

UNICEF (2009) *Handel med barn - trafficking* (elektronisk)

<http://www.unicef.se/om-unicef/fakta-om-unicef-och-barns-rattigheter/handel-med-barn-trafficking> (2009-07-14).

United Nations Treaty Collection (1990) *Chapter IV Human Rights 11. Convention on the Rights of the Child* (elektronisk)

http://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=IV-11&chapter=4&lang=en

(Bilaga 1) *Initialt missivbrev via mail till svenska aktörer mot barnsexturism*

Hej! Jag är en socionomstuderande, barnrättsintresserad förälder som skriver en C-uppsats i ämnet barnsexturism. Fokus kommer att ligga på det antal svenska aktörer som aktivt arbetar emot den thailändska barnsexturismen som fenomen och problem. Jag är intresserad av att lyfta fram hur de olika aktörerna ser på orsaken till problemet, vilka åtgärder man tar och vilken målsättning man har. Uppsatsen är tänkt att problematisera och kritiskt analysera olika organisationers aktioner mot barnsexturismen ur ett etiskt/normativt perspektiv.

De aktörer som jag främst är intresserade av är: ECPAT, Rädda barnen, Socialdepartementet, Polismyndighetens representant (sambandspolis i Bangkok), Barnombudsmannen, Barnrättskommittén (FN) samt ledande resebolag som antagit "Uppförandekod för researrangörer mot barnsexhandel". Jag vill också intervjua ett fåtal forskande experter i ämnet.

Jag skulle med anledning av detta vilja göra en enkel "intervju" via e-mail, där jag vill ställa ett fåtal frågor till dig som representant för er organisation.

Naturligtvis inser jag att era resurser är begränsade, men hoppas innerligt att få möjlighet att göra anspråk på er tid.

Det vore mycket värdefullt att få just era svar, eftersom jag vill skapa en så nyanserad bild som möjligt av de svenska aktörer som är aktiva i detta hänseende.

(Om du inte har möjlighet att personligen besvara ett begränsat antal frågor vill jag be dig vidarebefordra mailet till någon annan representant inom organisationen.)

Tacksam för snabbt svar!

Med vänlig hälsning, *Jennifer Qvick*

(Kontaktuppgifter)

(Bilaga 2)

Intervjufrågor: Svenska aktörer mot barnsexturismen i Thailand

---

Först och främst vill jag tacka så mycket för att ni tar er tid att besvara mina frågor. Gehöret har varit stort, till min förvåning och glädje! Eftersom min uppsats är på C-nivå trodde jag inte att alla tillfrågade aktörer skulle vilja svara på mina frågor, så jag är glatt överraskad över att jag hade fel. Barnsexturismen är fortfarande ett förhållandevis tabubelagt ämne i Sverige, och jag tycker att det är viktigt bidra till att hålla diskussionen öppen och levande på alla samhällliga nivåer.

Som jag tidigare nämnt, har jag på grund av utrymmesskäl valt att fokusera på Thailand som nation, vad gäller min undersökning av de svenska aktörernas arbete mot barnsexturismen. I frågeställningarna nedan är det alltså underförstått att problemet som jag avser undersöka är geografiskt knutet till Thailand. De aktörer som jag undersöker är alla förankrade i Sverige. Det finns självfallet flertalet hjälporganisationer som är lokalt verksamma i Thailand och även på en global arena, men jag har valt att utgå från de svenska aktörer som är aktiva i bekämpandet av barnsexturismen i Thailand. I vissa fall har jag redan fått svar på en del av nedanstående frågor via informationsmaterial och liknande, men jag hoppas ändå att ni har möjlighet att ge fria svar i detta mail. Längden och djupen på svaren är helt upp till er.

Vilken syn har ni på vad **orsaken** till problemet med barnsexturismen är?

Vilka **åtgärder** menar ni bör tas för att motarbeta barnsexturismen?

Vad har ni för **målsättning** med arbetet (teoretiskt) och hur arbetar ni (praktiskt) mot **målet**?

Vilka **andra svenska aktörer** ser ni arbeta mot barnsexturismen? Är deras arbete tillfredsställande?

Hur ser ni på påståendet *”Sverige tar sitt ansvar och agerar aktivt mot barnsexturismen”*?

Återigen: stort tack för ert medverkande!

Jennifer Qvick, socionomstuderande (SOPA63)

2010-04-12

Socialhögskolan, Lunds universitet

(KONTAKTUPPGIFTER)

(Bilaga 3) Enkätundersökning
SE BIFOGAD .pdf-fil.

JAG BEHÖVER DIN HJÄLP!!!

Detta är en enkät som handlar om barnsexturismen i Thailand.

Jag är intresserad av hur just DU ser på detta.

Jag är personligt intresserad av Thailand som land samt hur juridik och straffrätt fungerar på ett internationellt plan, i synnerhet då det gäller samarbete mellan länder som är kulturellt, geografiskt och historiskt olika.

Tanken är att jag ska använda denna undersökning i min C-uppsats för att få en bild av hur en liten del av svenska befolkningen ser på barnsexturismen som fenomen. Jag har alltså inte ambitionen att göra någon större vetenskapligt säkerställd undersökning, utan jag är ute efter dina personliga normer och åsikter.

Olika människor har olika tankar och värderingar. Jag är tacksam om du svarar ärligt: jag lägger ingen personlig värdering vid dina svar.

Du är självfallet helt anonym i undersökningen och den tar inte många minuter att göra.

TACK FÖR ATT DU HJÄLPER TILL!

Jennifer Qvick
Socionomstuderande
Socialhögskolan i Lund

1. Är du...?

- Man
- Kvinna

2. Din ålder?

- Upp till 17 år
- 18-30 år
- 31-39 år
- 40-49 år
- 50-59 år
- 60-69 år
- Över 70 år

3. I vilken del av Sverige bor du?

- Norrland
- Svealand
- Götaland
- Jag bor inte i Sverige

(Om du är osäker på vilken landsdel som ditt landskap tillhör, så kika här:)

NORRLAND: Gästrikland, Hälsingland, Härjedalen, Jämtland, Medelpad, Ångermanland, Västerbotten, Norrbotten.

SVEALAND: Dalarna, Närke, Södermanland, Uppland, Värmland, Västernmanland.

GÖTALAND: Blekinge, Bohuslän, Dalsland, Halland, Skåne, Småland, Västergötland, Östergötland, Gotland, Öland.

4. Barnsexturism? Vad är det?

Vi har alla olika definitioner av olika ord och begrepp. När jag skriver "barn" och "barnsexturism" menar jag:

1. BARN = individer under 18 år, såvida de inte går under ett annat lands lagstiftning där de anses myndiga vid tidigare ålder. (I Thailand är myndighetsåldern 20 år.) Denna definition används i FNs barnkonvention.

2. BARNSEXTURISM innebär att en svensk person (t ex turist, utlandsstationerad arbetare eller person på tjänsteresa) reser till ett annat land och har sex med ett barn (dvs någon under 18 år) mot betalning till barnet.

Barnsexturism kallas även "sexuell exploatering av barn i samband med turism och resande".

.....
OBS!!! Biologiskt sett anses man som "barn" tills man passerat puberteten och är könsmogen, men jag har valt den juridiska definitionen. Jag förstår att det uppfattas missvisande då man talar om en nästan 18-årig människa som barn, men tanken är inte att åldern i kombination med handlingen att KÖPA sex av någon omyndig utomlands är i fokus.

Klicka på "Nästa" för att komma vidare.

5. Hur viktig är frågan om barnsexturismen för dig?

Barnsexturismen i Thailand uppmärksammas periodvis i media. Olika människor har olika syn på etik, moral och samhällsfrågor. Jag lägger ingen värdering vid VAD du svarar: det är betydelsefullt ATT du svarar.

- 1. Det är helt oviktigt för mig.
- 2. Det är ganska oviktigt för mig.
- 3. Det är en viktig fråga för mig.
- 4. Det är en mycket viktig fråga för mig!
- Jag vill inte svara.

6. Vad tror du är troliga orsaker till att barnsexturismen i Thailand existerar?

1=Inte alls troligt ---> 5=Mycket troligt

	1	2	3	4	5
Det finns ett utbud av barn som säljer sex (tillgång)	☐	☐	☐	☐	☐
Det finns de som vill köpa sex av barn (efterfrågan)	☐	☐	☐	☐	☐
Det har blivit enklare att resa	☐	☐	☐	☐	☐
Man har mycket pengar som turist i Thailand	☐	☐	☐	☐	☐
Man vill visa sin makt	☐	☐	☐	☐	☐
Lagen i Sverige tillåter det	☐	☐	☐	☐	☐
Lagen i Thailand tillåter det	☐	☐	☐	☐	☐
Det finns ingen risk att man åker fast, oavsett vad lagen säger	☐	☐	☐	☐	☐
Internet: där sprids informationen	☐	☐	☐	☐	☐
I Thailand är man mer öppen för denna typ av relationer	☐	☐	☐	☐	☐
Man blir lurad att göra det som turist	☐	☐	☐	☐	☐
Ingen kan komma på en	☐	☐	☐	☐	☐

Annat (frivilligt svar): _____

7. Är det enbart pedofiler som köper barnsex?

- Ja, man är pedofil om man har sex med ett barn.
- Nej, man behöver inte vara pedofil för att ha sex med ett barn.
- Jag vet inte./Jag väljer att inte svara.

8. Sverige - ska vi agera?

Det finns ett antal svenskar som köper sex av barn runtom i världen. Men är barnsexturismen i Thailand ett internationellt problem? Har Sverige något ansvar när sexköpet sker i Thailand: ska Sverige agera?

Jag tycker så här:

- JA - barnsexturismen i Thailand är ett problem som Sverige bör arbeta för att motverka.
- JA och NEJ - barnsexturismen i Thailand ÄR ett problem, men jag tycker inte att Sverige måste arbeta emot det.
- NEJ - barnsexturismen i Thailand är inget problem och Sverige behöver inte arbeta emot det.

9. Vad tycker du vi borde göra åt fenomenet?

Det är ett faktum att ett antal svenskar varje år åker till Thailand för att köpa sex av barn. Vad kan vi i Sverige göra åt det (om vi bör göra något åt det)?

Flera svar är möjliga!

- Svårt att säga - det är inte så många svenskar som utnyttjar barn i Thailand.
- Inför hårdare lagar och straff i Sverige.
- Inför hårdare lagar och straff i Thailand.
- Fler svenskar bör kunna dömas såväl i Sverige som i Thailand.
- Thailand skulle ha hårdare passkontroll och inte välkomna dömda barnsexförbrytare.
- Bättre samarbete mellan länderna.
- Ha fler svenska poliser i Thailand.
- Hjälpa thailändska folket så att färre barn är fattiga och mer utsatta.
- Mer insatser och stöd till de utnyttjade barnen för att skydda dem från ytterligare utsatthet.
- Media kan bevaka fenomenet barnsexturismen bättre.
- Alla behöver bli bättre på att prata om problemet, dvs inget tabubelagt ämne.
- Införa bättre sätt att anmäla misstänkta barnsexbrott i Thailand.
- Mer information till resenärer.
- Politikerna måste engagera sig mer i denna fråga.
- Resebolagen måste engagera sig mer i denna fråga.
- Svenska folket bör engagera sig mer i denna fråga.
- Hjälporganisationer måste engagera sig mer i denna fråga.
- Skicka dit svenska militären.
- Alla borde ge mer pengar åt internationella hjälporganisationer.
- Placera svensk polis i Thailand.

Egna förslag:

---

10. Vem gör vad?

Om du tittar på Sverige som land, vilka svenska aktörer känner du till som arbetar EMOT den thailändska barnsexturismen?

(Det kan handla om offentligt ställningstagande, kampanjer, lagar, information/propaganda, osv)

	De gör inget	De gör lite	De gör ganska mycket	De gör mycket	Har ingen uppfattning
Ecpat	☐	☐	☐	☐	☐
Rädda Barnen	☐	☐	☐	☐	☐
UNICEF	☐	☐	☐	☐	☐
Regeringen	☐	☐	☐	☐	☐
Polisen	☐	☐	☐	☐	☐
Media (tidningar, TV mm)	☐	☐	☐	☐	☐
Föreningar	☐	☐	☐	☐	☐
Skolan	☐	☐	☐	☐	☐
Vingresor	☐	☐	☐	☐	☐
Fritidsresor	☐	☐	☐	☐	☐
Apollo	☐	☐	☐	☐	☐
Andra researrangörer (skriv gärna nedan)	☐	☐	☐	☐	☐

Eget förslag (frivilligt):

---

11. Hur ser du på detta påstående:

"Sverige tar sitt ansvar och agerar aktivt mot barnsexturismen i Thailand."

- Nej, jag håller inte alls med, för Sverige har inget ansvar i denna fråga.
- Nej, jag håller inte alls med, för Sverige agerar inte aktivt fastän man borde.
- Nja, jag håller inte riktigt med.
- Jo, så är det nog.
- Ja, jag instämmer helt!
- Jag har för lite information för att kunna ta ställning.
- Jag vet inte/vill inte svara.

Kommentera om du vill:

---

12. Mina tankar och funderingar:

Här kan du skriva om du har några tankar kring undersökningen, om ämnet barnsexturism i Thailand som stort, eller något annat. Observera att jag inte har möjlighet att svara dig eftersom du är anonym i denna undersökning.

Ditt svar är frivilligt.

TACK! Din medverkan betyder mycket!

Jag vill avsluta med att säga att jag är medveten om att barnsexhandel förekommer i Sverige samt i länder som är närmre oss geografiskt och kulturellt sett, men jag har ändå valt att lägga fokus på Thailand då det är ett land som ligger mig varmt om hjärtat... Jag äf dessutom intresserad av normer och tabun i samhället och barnsexturismen som ämne upprör och berör många...

OBS! Skicka GÄRNA länken vidare till andra!
Maila personer i din e-postlista.
Sprid gärna länken på Facebook eller på din hemsida.
Ju fler som svarar, desto bättre!

Återigen: stort tack för ditt svar!

Hälsningar,
JENNIFER QVICK
Socionomstuderande vid
Socialhögskolan i Lund

(De foton som är med i undersökningen är privata bilder och har inget med barnsexturism att göra.)

Vill du kontakta mig?
Skicka ett mail till jennifer@lodde.se

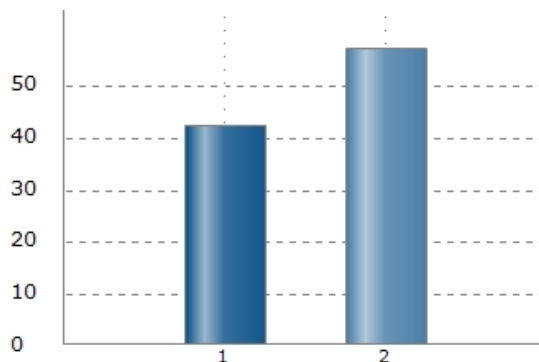

Barnsexturism i Thailand - problem eller fenomen?

1. Är du...?

Besvarad av: 228 (94%) Ej besvarad av: 14 (6%)

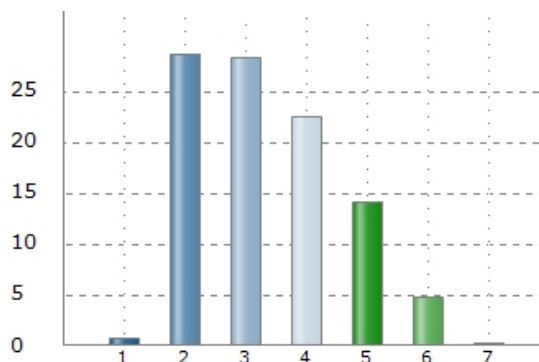
1	Man	97 (43%)
2	Kvinna	131 (57%)

2. Din ålder?

Besvarad av: 226 (93%) Ej besvarad av: 16 (7%)

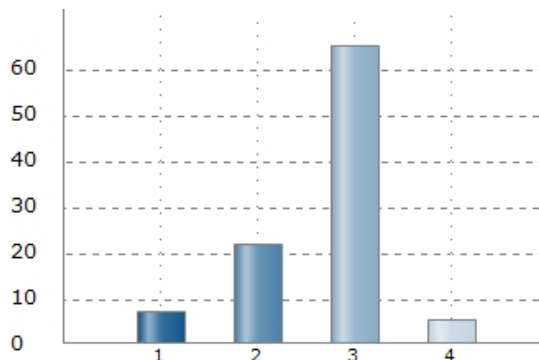
1	Upp till 17 år	2 (1%)
2	18-30 år	65 (29%)
3	31-39 år	64 (28%)
4	40-49 år	51 (23%)
5	50-59 år	32 (14%)
6	60-69 år	11 (5%)
7	Över 70 år	1 (0%)

3. I vilken del av Sverige bor du?

Besvarad av: 222 (92%) Ej besvarad av: 20 (8%)

1	Norrland	16 (7%)
2	Svealand	49 (22%)
3	Götaland	145 (65%)
4	Jag bor inte i Sverige	12 (5%)

(Om du är osäker på vilken landsdel som ditt landskap tillhör, så kika här:) NORRLAND: Gästrikland, Hälsingland, Härjedalen, Jämtland, Medelpad, Ångermanland, Västerbotten, Norrbotten. SVEALAND: Dalarna, Närke, Södermanland, Uppland, Värmland, Västermanland. GÖTALAND: Blekinge, Bohuslän, Dalsland, Halland, Skåne, Småland, Västergötland, Östergötland, Gotland, Öland.

4. Barnsexturism? Vad är det?

Vi har alla olika definitioner av olika ord och begrepp. När jag skriver "barn" och "barnsexturism" menar jag:

1. BARN = individer under 18 år, såvida de inte går under ett annat lands lagstiftning där de anses myndiga vid tidigare ålder. (I Thailand är myndighetsåldern 20 år.) Denna definition används i FNs barnkonvention. 2. BARNSEXTURISM innebär att en svensk person (t ex turist, utlandsstationerad arbetare eller person på tjänsteresa) reser till ett annat land och har sex med ett barn (dvs någon under 18 år) mot betalning till barnet. Barnsexturism kallas även "sexuell exploatering av barn i samband med turism och resande".

..... OBS!!! Biologiskt sett anses man som "barn" tills man passerat puberteten och är köns mogen, men jag har valt den juridiska definitionen. Jag förstår att det uppfattas missvisande då man talar om en nästan 18-årig människa som barn, men tanken är inte att åldern i kombination med handlingen att KÖPA sex av någon omyndig utomlands är i fokus.

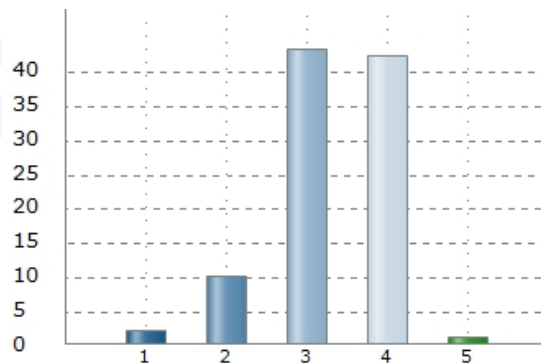
Klicka på "Nästa" för att komma vidare.

5. Hur viktig är frågan om barnsexturismen för dig?

Barnsexturismen i Thailand uppmärksammas periodvis i media. Olika människor har olika syn på etik, moral och samhällsfrågor. Jag lägger ingen värdering vid VAD du svarar: det är betydelsefullt ATT du svarar.

Besvarad av: 216 (89%) Ej besvarad av: 26 (11%)

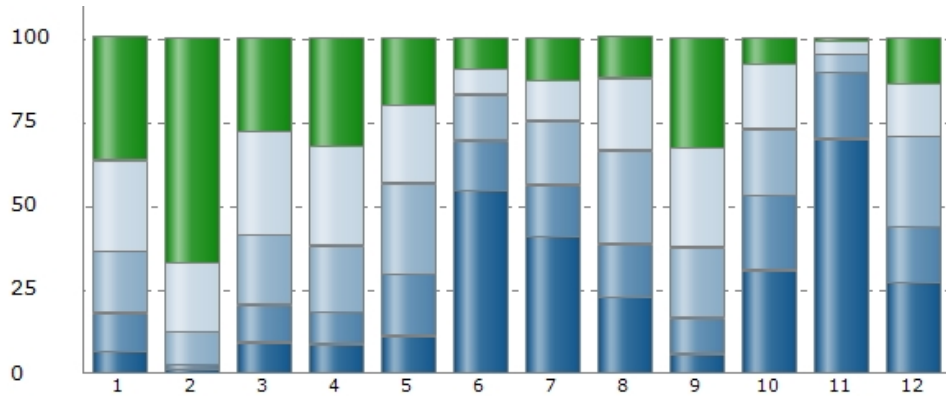
1	1. Det är helt oviktigt för mig.	5 (2%)
2	2. Det är ganska oviktigt för mig.	22 (10%)
3	3. Det är en viktig fråga för mig.	94 (44%)
4	4. Det är en mycket viktig fråga för mig!	92 (43%)
5	5. Jag vill inte svara.	3 (1%)

6. Vad tror du är troliga orsaker till att barnsexturismen i Thailand existerar?

1=Inte alls troligt --- > 5=Mycket troligt

	1	2	3	4	5	Svar
1 Det finns ett utbud av barn som säljer sex (tillgång)	13 (6%)	23 (11%)	37 (18%)	54 (27%)	74 (37%)	201/242 (83%)
2 Det finns de som vill köpa sex av barn (efterfrågan)	2 (1%)	3 (2%)	20 (10%)	41 (20%)	134 (67%)	200/242 (83%)
3 Det har blivit enklare att resa	18 (9%)	22 (11%)	41 (21%)	61 (31%)	55 (28%)	197/242 (81%)
4 Man har mycket pengar som turist i Thailand	17 (9%)	19 (10%)	39 (20%)	59 (30%)	65 (33%)	199/242 (82%)
5 Man vill visa sin makt	22 (11%)	36 (18%)	53 (27%)	46 (23%)	40 (20%)	197/242 (81%)
6 Lagen i Sverige tillåter det	106 (54%)	29 (15%)	26 (13%)	15 (8%)	19 (10%)	195/242 (81%)
7 Lagen i Thailand tillåter det	81 (41%)	30 (15%)	37 (19%)	24 (12%)	26 (13%)	198/242 (82%)
8 Det finns ingen risk att man åker fast, oavsett vad lagen säger	45 (23%)	31 (16%)	55 (28%)	42 (21%)	25 (13%)	198/242 (82%)
9 Internet: där sprids informationen	11 (6%)	21 (11%)	41 (21%)	58 (30%)	65 (33%)	196/242 (81%)
10 I Thailand är man mer öppen för denna typ av relationer	59 (31%)	43 (22%)	38 (20%)	37 (19%)	16 (8%)	193/242 (80%)
11 Man blir lurad att göra det som turist	136 (69%)	39 (20%)	11 (6%)	8 (4%)	2 (1%)	196/242 (81%)
12 Ingen kan komma på en	53 (27%)	33 (17%)	53 (27%)	31 (16%)	27 (14%)	197/242 (81%)

Besvarad av: 18 (7%) Ej besvarad av: 224 (93%)

Annat (frivilligt svar):

"Fattigdom är enligt mig den avgörande faktorn oavsett land."

"Behovet av inkomst för befolkningen och lätt att utnyttja människor som redan befinner sig i en utsatt situation."

"Finns många som är i behov av pengar i Thailand och de passar på att utnyttja barn och sälja dessa till turister som har råd att betala och har svårare att bli upptäckt än om man gör det i sitt hemland."

"Thailand är ett fattigt land, som försöker få in pengar där det går. Tyvärr drabbar det barnen och kvinnorna mest. Svenska män vet att det är lätt och billigt att köpa sex."

"Jag tror att personer som köper sex utomlands tror att ingen annan ska få reda på d!!"

"det är en inkomstkälla för familjer med låga inkomster"

"fattigdom"

"Vill inte delta när vuxna 18 åringar kallas för barn."

"Sexindustrin är mycket lönsam. Sexuell trafficking är ett av de lönsammaste internationella brotten."

"Man tror att det inte har någon betydelse vad man gör eftersom Thailand ligger långt ifrån Sverige."

"Det är inte barnens fel det är föräldrarna som skickar barnen till det pengar"

"Det är inte lagligt med barn sex i Thailand, samma som i Sverige."

"Anledning #1 = korruption (provinspolitiker & poliser tillåter prostitution mot del i vinsterna)"

"DE SOM KOMMER TILL THAILAND OCH VILL HA SEX MED BARN HAR REDAN BESTEMT DET REDAN INNAN DE KOM TILL THAILAND. "

"jag är inte så säker på att barnsexturismen existerar i så stor omfattning längre i Thailand. Stor del har flyttat till grannländer i öster"

"Frågorna kan missförstås! På de fem sista frågorna avser jag svara negativt, dvs påståendena i frågorna är felaktiga."

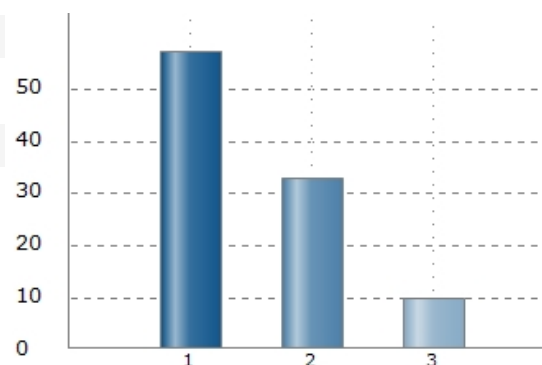
"Det är lättare att förgripa sig på någon man uppfattar som främling snarare än en grannes barn. Man känner sig mindre snuskig om man tror att man gör en god gärning- de får pengar av mig, annars kanske de svälter ihjäl. Det är inte säkert att man förstår att man missbrukar en människa i beroendeställning, man är pedofil men vet inte om det. Därför är det så svårt att komma åt problemet."

"Är osäker på lagarna i både Sverige och Thailand."

7. Är det enbart pedofiler som köper barnsex?

Besvarad av: 204 (84%) Ej besvarad av: 38 (16%)

1	Ja, man är pedofil om man har sex med ett barn.	117 (57%)
2	Nej, man behöver inte vara pedofil för att ha sex med ett barn.	67 (33%)
3	Jag vet inte./Jag väljer att inte svara.	20 (10%)

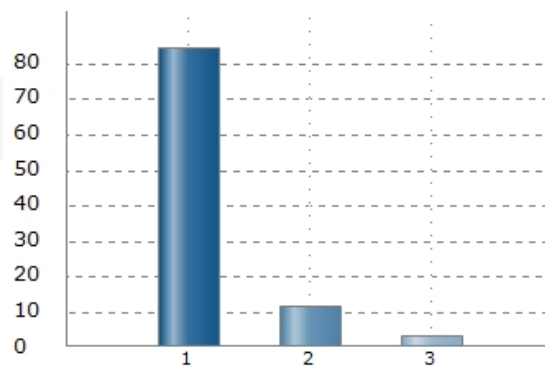
8. Sverige - ska vi agera?

Det finns ett antal svenskar som köper sex av barn runtom i världen. Men är barnsexturismen i Thailand ett internationellt problem? Har Sverige något ansvar när sexköpet sker i Thailand: ska Sverige agera?

Jag tycker så här:

1	JA - barnsexturismen i Thailand är ett problem som Sverige bör arbeta för att motverka.	171 (85%)
2	JA och NEJ - barnsexturismen i Thailand ÄR ett problem, men jag tycker inte att Sverige måste arbeta emot det.	24 (12%)
3	NEJ - barnsexturismen i Thailand är inget problem och Sverige behöver inte arbeta emot det.	7 (3%)

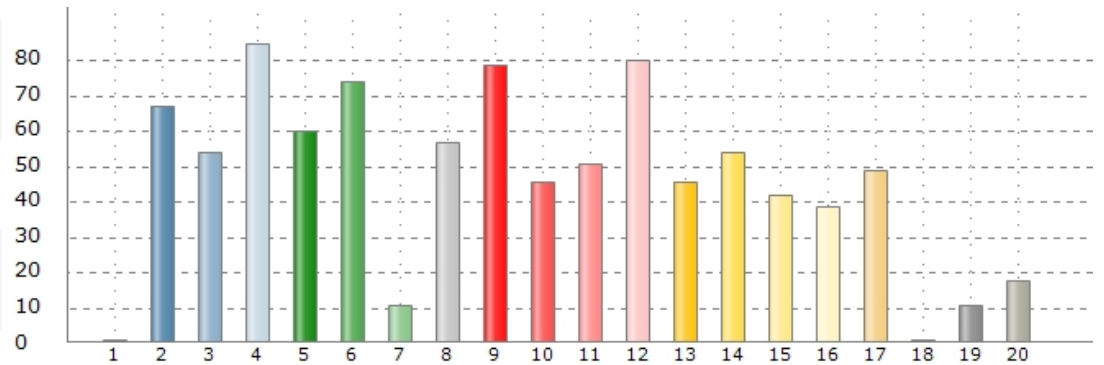
9. Vad tycker du vi borde göra åt fenomenet?

Det är ett faktum att ett antal svenskar varje år åker till Thailand för att köpa sex av barn. Vad kan vi i Sverige göra åt det (om vi bör göra något åt det)?

Besvarad av: 171 (71%) Ej besvarad av: 71 (29%)

Flera svar är möjliga!

1	Svårt att säga - det är inte så många svenskar som utnyttjar barn i Thailand.	2 (1%)
2	Inför hårdare lagar och straff i Sverige.	115 (67%)
3	Inför hårdare lagar och straff i Thailand.	92 (54%)
4	Fler svenskar bör kunna dömas såväl i Sverige som i Thailand.	146 (85%)
5	Thailand skulle ha hårdare passkontroll och inte välkomna dömda barnsexförbrytare.	102 (60%)
6	Bättre samarbete mellan länderna.	127 (74%)
7	Ha fler svenska poliser i Thailand.	18 (11%)
8	Hjälpa thailändska folket så att färre barn är fattiga och mer utsatta.	98 (57%)
9	Mer insatser och stöd till de utnyttjade barnen för att skydda dem från ytterligare utsatthet.	135 (79%)
10	Media kan bevaka fenomenet barnsexturismen bättre.	79 (46%)
11	Alla behöver bli bättre på att prata om problemet, dvs inget tabubelagt ämne.	87 (51%)
12	Införa bättre sätt att anmäla misstänkta barnsexbrott i Thailand.	136 (80%)
13	Mer information till resenärer.	79 (46%)
14	Politikerna måste engagera sig mer i denna fråga.	92 (54%)
15	Resebolagen måste engagera sig mer i denna fråga.	72 (42%)
16	Svenska folket bör engagera sig mer i denna fråga.	67 (39%)
17	Hjälpporganisationer måste engagera sig mer i denna fråga.	84 (49%)
18	Skicka dit svenska militären.	1 (1%)
19	Alla borde ge mer pengar åt internationella hjälporganisationer.	18 (11%)
20	Placera svensk polis i Thailand.	31 (18%)

Besvarad av: 6 (2%) Ej besvarad av: 236 (98%)

Egna förslag:

"kastring utan bedövning"

"mer arbete med de som köper sex (samtal, stöd etc), göra dem medvetna om vad de gör samt komma åt eventuella bakomliggande orsaker till varför de köper sex. Så länge efterfrågan finns kommer tyvärr marknaden också att finnas."

"Svenskar som, enligt svensk lag, begår ett brott i t ex Thailand borde kunna dömas för det i Sverige. Svensk medborgare borde lyda under svensk lag i hela världen!"

"Kanske att det finns information på hotellet ex från researrangörer dit man kan vända sig om man misstänker något."

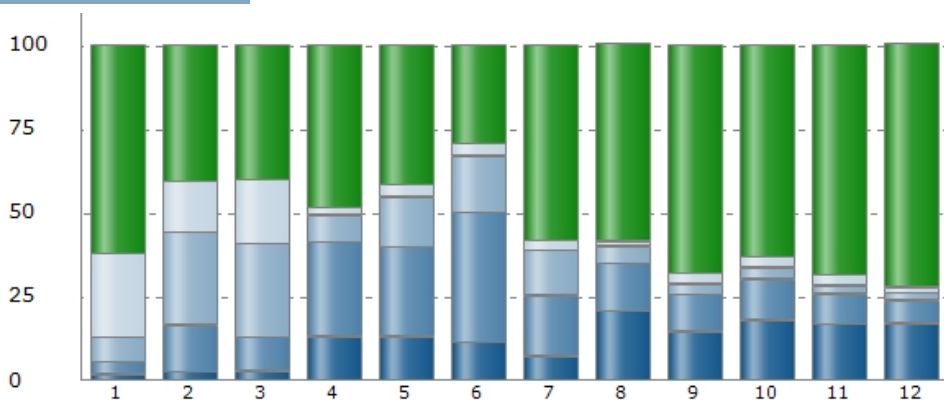
"Kräv minskad korruption av Thailändska myndigheter innan svenskt bistånd betalas. Innan korruptionsfrågan har lösts är alla förslagen ovan helt verkningslösa. Sverige kan dock skärpa sina egna lagar och straff."

"Straff och hot om straff hjälper inte, jag tror mer på att uppmärksamma fenomenet för att få bort magin kring det som är förbjudet, och genom det minska behovet av att ha sex med barn. Barnen är inte problemet, problemet är att det finns vuxna personer som attraheras av situationer och personer som inte kan säga nej, som är i underläge. Det finns vuxna som njuter av att lura andra personer till tillit, för att sedan överge. Det är snarare sådana personlighetsstörningar som är pedofilins kärna än bristande lagstiftning. Så länge behov av sex med någon som är i underläge finns kvar, kommer vuxna män att på ett eller annat sätt att ha sex med barn. Antingen i Thailand, här hemma eller någon annan stans. Sexturism i sig är inte problemet, problemet är att det finns personer som inte vill ha en jämlik partner."

10. Vem gör vad?

Om du tittar på Sverige som land, vilka svenska aktörer känner du till som arbetar EMOT den thailändska barnsexturismen? (Det kan handla om offentligt ställningstagande, kampanjer, lagar, information/propaganda, osv)

	De gör inget	De gör lite	De gör ganska mycket	De gör mycket	Har ingen uppfattning	Svar
1 Ecpat	3 (2%)	7 (4%)	14 (8%)	46 (25%)	114 (62%)	184/242 (76%)
2 Rädda Barnen	5 (3%)	26 (14%)	52 (28%)	29 (15%)	77 (41%)	189/242 (78%)
3 UNICEF	5 (3%)	19 (10%)	52 (28%)	36 (19%)	75 (40%)	187/242 (77%)
4 Regeringen	24 (13%)	51 (28%)	15 (8%)	4 (2%)	89 (49%)	183/242 (76%)
5 Polisen	24 (13%)	50 (27%)	28 (15%)	7 (4%)	78 (42%)	187/242 (77%)
6 Media (tidningar, TV mm)	21 (11%)	72 (39%)	31 (17%)	7 (4%)	55 (30%)	186/242 (77%)
7 Föreningar	13 (7%)	33 (18%)	25 (14%)	6 (3%)	107 (58%)	184/242 (76%)
8 Skolan	38 (21%)	26 (14%)	9 (5%)	2 (1%)	108 (59%)	183/242 (76%)
9 Vingresor	27 (15%)	20 (11%)	6 (3%)	6 (3%)	126 (68%)	185/242 (76%)
10 Fritidsresor	33 (18%)	22 (12%)	6 (3%)	6 (3%)	116 (63%)	183/242 (76%)
11 Apollo	31 (17%)	16 (9%)	4 (2%)	6 (3%)	125 (69%)	182/242 (75%)
12 Andra researrangörer (skriv gärna nedan)	28 (17%)	11 (7%)	4 (2%)	3 (2%)	120 (72%)	166/242 (69%)

Besvarad av: 7 (3%) Ej besvarad av: 235 (97%)

Eget förslag (frivilligt):

"Information om VAD man ska göra när/om man ser det."

"Getost"

"? är inte svensk, därför ingen aning, sorry"

"Känner mycket lite till vad som görs och av vilka aktörer."

"Information som arrangörer delar ut vid ex. bussresa från flygplats dit man kan vända sig om man misstänker brott mot barn och "försäljning"/trafficking och liknande"

"Tidningar skriver bara för att tjäna pengar."

"Jag har inte bott i sverige pa 7 ar sa vet inte sa mycket vad som hander i sverige. Jag tycker det ar bra att manniskor engagera sig emot barnsex och forsoker fa ett stop pa det.Tyvarr tror jag det blir valdigt svart.Lycka till med din enkät."

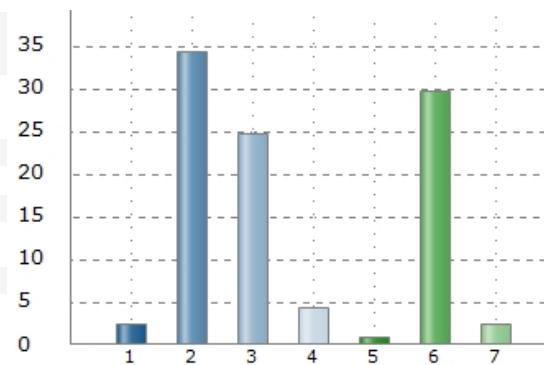
11. Hur ser du på detta påstående:

"Sverige tar sitt ansvar och agerar aktivt mot barnsexturismen i Thailand."

Besvarad av: 197 (81%) Ej besvarad av: 45 (19%)

1	Nej, jag håller inte alls med, för Sverige har inget ansvar i denna fråga.	5 (3%)
2	Nej, jag håller inte alls med, för Sverige agerar inte aktivt fastän man borde.	68 (35%)
3	Nja, jag håller inte riktigt med.	49 (25%)
4	Jo, så är det nog.	9 (5%)
5	Ja, jag instämmer helt!	2 (1%)
6	Jag har för lite information för att kunna ta ställning.	59 (30%)
7	Jag vet inte/vill inte svara.	5 (3%)

Besvarad av: 8 (3%) Ej besvarad av: 234 (97%)

Kommentera om du vill:

"Om Sverige agerar aktivt så vet jag inte om det."

"även om Sverige agerar så kan vi göra mer"

"Tror inte att de gör så mycket som det borde kunna göra."

"Jag vet inte tillräckligt.Jag vet inte heller var jag som turist kan vända mig om jag misstänker något. Har inte stor tillförlitlighet till polis i Thailand."

"Tror inte barnsexturism i Thailand är ett så stort problem som vissa vill hävda. Kraftigt överdrivet via media samt föreningar med egen agenda."

"Sverige har ansvar för att sina medborgare inte köper sex från barn i sverige och utomlands. Det är dock omöjligt för sverige att eliminera korruptionen i Thailand. Endast Thailanderna kan göra detta själva. MEN Sverige kan definitivt agera aktivt genom att straffa svenska pedofiler som kommer hit och utnyttjar fattiga barn. Usch!"

"SVERIGE OCH SVENSKARNA SITTER BARA HEMMA OCH MUTTRAR UTAN ATT AGERA."

"Begreppet "Sverige" är för abstrakt i sammanhanget. Det finns föreningar och enskilda som försöker förändra. Det är en långsam process att förändra människors behov. Särskilt sexuella behov. Jag tror att om man med Sverige menar t ex lagstiftning osv, och tror att hårdare tag skulle leda till minskad sexturism... jag det skulle det säkert, men man skulle krasst sett söka sig till en annan marknad. Här hemma eller någon annan stans. Jag tror helhjärtat mer på att jobba för en förändring av behov och attityd."

12. Mina tankar och funderingar:

Här kan du skriva om du har några tankar kring undersökningen, om ämnet barnsexturism i Thailand som stort, eller något annat. Observera att jag inte har möjlighet att svara dig eftersom du är anonym i denna undersökning.

Besvarad av: 37 (15%) Ej besvarad av: 205 (85%)

Ditt svar är frivilligt.

"säger bara hårdare straff o mer bevakning på kända pedofiler"

"Jag tror att det är ett problem som både thailand och sverige bör ta tag i, dock är det problematiskt då thailand har en kulturellt annorlunda syn på detta än vad sverige har. det är mer accepterat. Så länge thailand inte gör något mer aktivt åt problemet så kommer det nog tyvärr alltid finnas möjligheter för pedofiler att utnyttja barn där på ett eller annat vis."

"Ett viktigt ämne. Läs gärna Maj-Gull Axelssons bok om barnsexturism på Filipinerna: Rosario är död. Obehaglig, men läsvärd. Denna bok lät jag två ungdomar läsa innan de åkte till Thailand. Inte för att de skulle utnyttja barn, men då prostitution har sin början i låg ålder. Om du vill prata med en erfaren person (arbetar för UD) och har lång erfarenhet om rättsliga processer i Thailand så hör av dig till mig. När det gäller Thailand så är prostitution ett viktigt ämne då den "vanliga" prostitutionen är accepterad och inte olaglig (tror jag), dvs den du ser i nästan varje bar. Men barnprostitutionen är inte accepterade, men vilken ålder som innebär barnprostitution i Thailand har jag ingen aning om. Jag är helt hundra på att många av flickorna i barerna är under arton år, och när det gäller den prostitutionen så gör polisen inget. Nästa dilemma är om det är pedofoli om en 20 åring är med en 15 åring. För FN har väl inte satt en ålder på själva förövaren? Nästa fråga är vilka av köparna som behandlar den prostituerade sämst. Om jag utgår från vad jag läst och hört av personer som arbetar i Thailand, så är de värsta förövarna unga killar som åker ner i gäng. Det är dem som utför gruppsex, testar extrema saker som de inte skulle göra hemma och förnedrar den prostituerade på olika sätt. Den äldre mannen (vilken vi oftast reagerar på där nere) är oftast mer omhändertagande (om jag får använda det ordet), köper presenter, går ut och åter, tar hand om försörjning och stöttar ekonomiskt på andra sätt.....men är som sagt inte lika våldsamt som de unga killarna. Så vad är värst? Om man nu måste välja mellan pest eller kolera. Spännande ämne, jag ser fram emot resultatet. Ha det så underbart Future Daddymac"

"jag såg ett program på tv för ett tag sen,, blev förvånad över hur öppet sexturismen är.. och människor som är där för att hjälpa.. utnyttjar dessa barnen med.. mycket illa.. Så bra att du har valt just detta ämnet, lycka till"

"Jag tänker att det kan också vara kontraproduktivt, om man informera för mycket, t.ex. folk som resa, resbolag, etc.. Men i alla fall är det ett viktigt tema, som man måste på något sätt motverka! sorry för min svenska och lycka till med arbetet! hälsningar från schweiz"

"all form av sexhandel barn,kvinnor mm borde ha hårdare bestraffning, men uppenbart svårt pga makthavare som utnyttjar dessa tjänster häng ut dessa i media plus att dom resten av livet ska se till att livet för dom utsatta blir bättre."

"Anledningen till mitt svar på frågan om man är pedofil eller ej om man köper sex av ett barn är att enligt barnkonventionen är man barn fram tills 17 års ålder. Vissa 13-17 åringar ser mycket äldre ut än vad de är och mannen som köper sex av dem kanske inte vet hur gamla de är. Köper man sex av ett "yngre" barn är man enligt mig självklart pedofil, även om personen inte gör det ofta. "

"Bra att du uppmärksammar detta, betalar själv 300 kr i månaden till ECPAT eftersom de gör "mest" som jag uppfattar det."

"Bra ämne! Lycka till!"

"Tycker att om man kommer från Sverige till ett annat land borde fortfarande svenska lagar gälla vad gäller sexköp av barn. Sverige borde jobba mer aktivt för att stävja problemet. Synen på barn borde vara densamma om man kommer från Sverige."

"I Sverige får man ha sexuella relationer vid 15 års ålder. Man beskrivs här som barn upp till 18 år. Hur stor % är det som utnyttjas upp till 15 år och hur många mellan 15 -18 år ? Skulle vara intressant att veta... Är dåligt insatt i frågan men inser att de flesta barnen gör det för pengarnas skull."

"Viktig fråga som är på många dagordning, men samtidigt känns frågan tabu. Så lågt att resa till annat land och utnyttja barn där. Makfråga och skev människosyn."

"Frågan är jätte viktig, även om jag själv tyvärr inte engagerar mig och är så insatt. Det är fruktansvärt att det finns och att det verkar vara svårt att komma åt... Lycka till med din uppsats!"

"Jag tycker framför allt att problemet ska lösas på plats. "

"så länge som barn utnyttjas någonstans i världen är detta ett viktigt problem som bör uppmärksammas och stränga straff är viktiga"

"Det är fruktansvärt...."

"Jag tycker att man borde dra upp det mer i media.. "

"Mer information från researrangörer i denna fråga. Får lite uppfattningen eftersom det sker så öppet i vissa delar av Thailand att "det är tillåtet" och att ingen bevakar barns rättigheter. Vore bra om det fanns ett "gratisnummer" dit man kunde vända sig när man misstänker brott mot barn, även trafficking och liknande brott. Tror att Thailändska polisen är "köpta" av stora ligor som förmedlar dessa tjänster."

"Pedofili är enligt definition en sexuell dragning mot barn som ännu inte har inträtt i puberteten. Därför är frågan om pedofili missledande eftersom barn över 14-15 har ofta redan kommit in i puberteten och är således inte intressanta för pedofiler längre. Personligen tycker jag inte vuxna människor ska ha sex med barn överhuvudtaget, men definitionen är viktig."

"Prata öppet om saken."

"kolla in kambodia där problemet är mycket större än thailand.

denna enkät är helt vriden och ger inte mycket i ett vetenskapligt perspektiv"

"Kastrera dessa människor"

"Denna typ av turism har varit en viktig inkomstkälla för många familjer i Thailand. Nu tvingas de istället låta sina barn arbeta mycket hårdare som tiggare eller försäljare till nästan inga pengar alls. Ska detta "problem" försvinna måste familjerna i Thailand få det bättre, och det måste ske på andra sätt än att förbjuda dom att låta sina barn arbeta eftersom

det inte kommer försvinna i vilket fall."

"Hej, hade du skrivit upp till 15 år, så hade det varit enklare. Här på landsbygden där jag bor är det inte ovanligt med mammor under 18 år. Det är definitivt inga turister som är pappor. "

"Din undersökning är viktig för den syftar till att bättre förstå den riktiga grunden till detta globala problem. Ofta skylls de ekonomiska skillnaderna för att skapa detta problem. Men detta är bara en ursäkt, ett symptom. Den verkliga anledningen till att det finns barnsexhandel här i världen är obehindrad korruption. Det finns redan stränga lagar i Thailand mot prostitutionen men dessa följs ej då polisen och provinspolitikerna väljer pengarna istället för att "serve & protect" oss vanliga människor och våra barn. Att betala poliserna mer i lön skulle aldrig fungera ty "sidinkomsterna" uppgår i många fall till mellan 50 och 100 gånger deras vanliga löner. Det måste till ett omfattande anti-korruptionsprogram för att lösa detta problem. Prostitutionen i Thailand kommer att fortsätta oavsett av yttre påtryckningar tills denna familje- och samhällscancer kan botas."

"Hej! Jag har lagt märke till fler o fler gatubarn. Fler barnhem skulle kanske hjälpa en del."

"SVENSKAR VERKAR HA PROBLEM ATT ENGACHERA SEJ I PROBLEM SOM INTE FINNS I DERAS OMNEJD."

"Den öppna barnsexturismen som man tidigare kunde se finns inte längre i Patong och Pataya. Däremot lär den vara mer öppen i Kambodja och Vietnam"

"Man bör beakta att en del sexturister ofrivilligt blir betraktade som pedofiler. För en svensk kan det var svårt att bedöma åldern på en thailändsk prostituerad, hon kan påstå att hon är 20 när hon i själva verket är 17. Är kunden då pedofil?"

"Barnbegreppet är odugligt. En snart 18 årig prostituerad (olaglig i Thailand, miniåldern är 20, men förekommer säkert ändå) upplevs inte som ett barn. Särskilt inte som det är hart när omöjligt för en västerlänning att rätt bedöma åldern på asiatiskor. Thailand är ett rätt moraliskt och "sipp" land (den som bara sett Pattaya, tror nog inte det -men bedöm Danmark efter Nörrebro...) och landet har en makalöst effektiv förvaltningsorganisation. Barnsex är inte accepterat och polisen lägger inte fingrarna mellan. Notera senaste knarkrassian : 3000 döda! En pedofil bör välja andra länder och bland oss som anlitat prostituerade är det praxis med fråga om leg vid minsta tvekan om tösen verkligen är tjugo. Den som tror att Thailand är "vilda västern" är tjugo år efter sin tid. Lycka till med arbetet!"

"Din enkät är nu sen många år ganska inaktuell. Jag vet att Sverige numera har mer barnsexturister/per innevånare än i Thailand. Jag är själv polis och har ofta kontakt min mina Thailändska poliskollegor som jobbar hårt trots att de själv har skitlöner. Tyvärr så är det också svenska medelålders kvinnor som åker till Afrika och söker efter s.k. "Tantgodis", d.v.s. minderåriga pojkar. Men det vill man ju inte prata om..."

Ca 400.000 svenskar åker till Thailand varje år. Jag själv tycker om detta land som nu verkligen börjat jobba hårt mot barnsexturism (bättre än i Sverige). De som är pedofiler åker numera till Kambodja, Laos eller Vietnam. Jag tycker att rätt formulär ligger långt efter i tiden. Jag vill tillägga att det är dödsstraff i Thailand för dem som utnyttjar minderåriga barn sexuellt (detta gäller dock ej utlänningar som istället får långvariga fängelsestraff). Varje år åker ca 400.000 svenskar till Thailand. Inga av oss i Sverige är direkt fattiga. Men i Thailand är det annorlunda. Där finns inga pensioner, barnbidrag, socialhjälp mm. Vad gör människor i nöd och vad gör barn för deras egna föräldrar? Tyvärr kommer det att bli ännu värre framöver. Globala uppvärmningen, katastrofala skördar. brist på vatten, mediciner och sjukvård. Kan vi svenskar (och rika världen dela med oss)???. Om vi gör det kan vi utplåna barnsexturism inom kort. Det är vårt problem och inte deras.

Få turister gör något åt situationen och vill bidra till att hjälpa barnen. Egentligen finns ju "barnsexturism" här hemma i Sverige. Sverige är minst sagt ett Pedofilland. Vi måste "sopa rent" inför vår egen dörr innan vi kan angripa andra länder. Vet du att Romer (Zigenarnas barn) har blivit utnyttjade sexuellt under mycket lång tid. Snälla, anklaga inte Thailand. MVH. Stefan (som jobbar mot utnyttjande av barn)"

"Jag bor i Thailand ca 11 mån om året
Jag har dock aldrig sett pedofiler öppet någonstans, dessa verkar gömma sig bra iaf. men aktivt arb. av polisen och strängare straff som verkligen genomförs så skulle det bli mkt bättre tror jag iaf, men det är alldeles för lätt och muta sig fri därnere"

"Hej, det känns lite konstigt att ärligt kunna svara på dina frågor då enkäten klassar så pass gamla tonåringar som barn.

I mina ögon är man barn mellan 0 - 12 år.
Tonåring (ungdom) mellan 13 - 19 år.
Vuxen är man från 20 år och framåt.

I Sverige är dock myndighetsåldern 18 år,
och därför anses vi i Sverige vara både tonåring och vuxen vid 18 års ålder. Lite märkligt, men så är det.

De sjuka pedofilerna som vill köpa barnsex är definitivt inte intresserade av könsmogna tonåringar i 17 -18 års åldern. De vill istället ha små outvecklade barn som de lätt kan styra och manipulera. "

"i grunden tror jag att det liksom annan prostitution, droghandel etc handlar om efterfrågan och tillgång. Om man i Thailand hjälper utsatta barn som är i och riskerar att bli prostituerade samt avskräcker de som är intresserade genom att tex göra det straffbart (känner inte till Thailand lagstiftning, antar att det är illgal men att det myndigheter ser mellan fingrarana pga de pengar turismen innebär). Det är klart att Sverige och andra länder kan engagera sig, stödja Thailand i deras arbete samt informera allmänheten om hur stort och allvarligt problemet är. Jag vet inte riktigt vad man kan förvänta sig av resebolagen, det är ju svårt för dem att veta eller avgöra vem som är barnsexturist - de kan informera i sina tidningar etc och visa öppet att de inte stödjer det samt sammarbeta med Thailändsk polis vid behov. I Sverige är det numera olagligt med kvinnlig könstympning och straffbart även om det gjorts utomlands - kanske kan man införa något liknande när det gäller köp av barnsex."

"Jag tror att svenska pedofiler åker till Thailand p.g.a utbudet, de kan vara relativt anonyma, och för att det finns pengar att tjäna. Plus att pedofiler utnyttjar svaghet. Det är svårt för ett barn att säga nej till gavor, mat och pengar om alternativet är att leva på ingenting.

Darfor tror jag det är viktigt att jobba för att lyfta fattiga familjer ur fattigdom vilket i sin tur ger pengar mindre makt och dermed pedofiler."

"Vi behöver strängare straff och bättre lagar i Sverige, här kommer de undan känns det som, vi låter människor begå brott i allmänhet och ioch med att vi har så låga straff så tycker ja att vi tillåter brotten i tysthet. Strängare straff= att vi inte accepterar brott."

"Jag antar att det är ett växande problem eftersom du fokuserar på det i din uppsats, men jag känner till väldigt lite både om barnsexturism och om Sveriges agerande för att motarbeta den. "